

PROTOKOL O JEDNÁNÍ před soudem prvního stupně

Okresní soud v Prostějově

dne: 13. února 2025

žalobce: Apartmány Velké náměstí s.r.o.
práv. zást. Mgr. Jaroslav Homolka

proti
žalovanému: Městys Kralice na Hané
práv. zást. Mgr. Lukáš Hnilička

o zaplacení 200 000 Kč s příslušenstvím

Samosoudkyně: **JUDr. Dana Malechová**

Protokol vyhotovila protokolující úřednice: Marcela Köhlerová, DiS.

Jednání zahájeno v 9:25 hod. s ohledem na dopravní situaci a pozdější příjezd zástupce žalobce

POUČENÍ:

Podle zák. č. 110/2019 Sb. o zpracování osobních údajů ve znění novel je soud oprávněn pro řádné plnění svých úkolů získávat od osob zúčastněných na řízení jejich osobní údaje sloužící výhradně k jejich přesné identifikaci a k uplatnění jejich práv a povinností a užívat je jen v nezbytných případech k tomuto účelu, uchovávat je v soudních spisech a rejstřících a zpřístupňovat je jen osobám oprávněným k nahlížení do spisů a rejstříků. Soud je při tom povinen umožnit občanovi přístup k jeho osobním údajům soudem uchovávaným, na žádost občana provést opravu osobních údajů a podat mu vysvětlení, domnívá-li se občan, že soud provádí zpracování osobních údajů v rozporu s ochranou jeho soukromého života nebo se zákonem, a odstranit závadný stav. S podnětem na prošetření správnosti zpracování osobních údajů může se občan obrátit i přímo na Úřad pro ochranu údajů v Praze 7, pplk. Sochora 27.

Při zahájení jednání byli přítomni:

Zástupce žalobce: **Mgr. Jaroslav Homolka – osobně**

Zástupce žalovaného – starosta žalovaného: **Karel Labonek – osobně**

Zástupce žalovaného: **Mgr. Lukáš Hnilička – osobně**

Soudkyně: Co se týče přítomnosti dalších osob jako veřejnosti, tak nechávám na zvážení žalované strany, pokud se jedná současně o navrhovaného svědka, může pak ta výpověď, to hodnocení té výpovědi znehodnotit to, že by se účastnil výslechu a provádění důkazů.

Zástupce žalovaného: Navrhli jsme k výslechu svědka zastupitele Kralic na Hané Ing. Leoše Grosserta, který byl přítomen smírným jednáním stran. Nechceme, aby tato osoba byla účastna dnešního jednání.

Účastníkům sděleno, že jednání bude nahráváno na záznamové zařízení.

Přepis zvukového záznamu ze dne 13. 2. 2025
Zvukový záznam pořízen v 9:30 hod. ve smyslu ust. § 40 odst. 1 o.s.ř.

Soudkyně: My jsme prováděli minule listiny a z toho protokolu explicitně nevyplývá, že jsme provedli k důkazu i těch několik verzí protokolu o předání díla tak, jako jsme se tady tím zabývali. Tak bych jenom s vaším souhlasem doplnila, že jsme tedy četli k důkazu a porovnávali jednotlivé verze protokolu o předání díla, a to verzi, kterou předložil zástupce žalobce 3 verze, 4 verze předložená zástupcem žalovaného a dále jsme k důkazu četli obsah protokolu o zaškolení obsluhy a návod na použití a údržbu kontejnerů – ten čten v podstatném obsahu. Jsou to listiny založené v přílohové obálce. Je něco z vaší strany co by mělo být řečeno? V mezidobí přišlo podání od obou zástupců stran.

Zástupce žalobce: Ne. Poslední podání žalovaného mi přišlo datovkou večer a jednak ještě jsem ho dostal do emailu. Jen jsem to proletěl, ale asi tam není nic nového na co bych měl reagovat.

Zástupce žalovaného: Já jenom paní předsedkyně, abyste věděla, že jsme se pokoušeli na to smírné vyřízení věci. Výsledek je takový, že měli jsme už předjednaný obsah dohody, nakolik mohu hovořit i za protistranu, měli jsme obsah dohody o tom, že dojde ke společnému prodeji, půjde to do úschovy, tam už bychom se víceméně dohodli na jistých specifických podmínkách, jenomže pak mě pan kolega informoval, že společnost Apeza upadla do exekuce.

Zástupce žalobce: Protože tím, že ty kontejnery jako nejsou naše, tak já jsem zároveň tu dohodu konzultoval s panem Mgr. Ryšavým z Apezy a on tam měl posoudit ten návrh, víceméně s ním principiálně souhlasili a pak mi volal celý zděšený, že tam padla velká exekuce, kterou si mysleli, že ustojí a bohužel neustáli.

Zástupce žalovaného: Takže tím pádem tím, že my se přeme o to, jestli ty kontejnery jsou Apezy nebo naše a oni mají generální inhibitorium, takže nemohou nakládat s majetkem, takže vlastně oni to nemohou prodat. Takže my jsme to měli už nachystané, sjednané a potom nám do toho padlo toto a tím se zhatily veškeré možnosti.

Soudkyně: A Apeza není schopna ten závazek uhradit?

Zástupce žalobce: To je velký závazek, několik milionů, dokonce je tam jedna zakázka, další obec a těsně před dokončením, už ty kontejnery stojí, já to říkám jenom na doplnění, vím to od pana Ryšavého, že se tam zase řeší další problém. Ale on je prostě velký, bohužel investorský.

Soudkyně: Ta zakázka?

Zástupce žalobce: Ne, ten věřitel, který půjčoval peníze té Apeze na provoz, takže to není v řádech tisíců, ale v řádech milionů.

Zástupce žalovaného: Takže jenom jsem tím chtěl říci, že jsme tu svoji povinnost splnili, že jsme se na to nevykašlali.

Soudkyně: Budiž vám to ke cti, jenom je to varovný vykřičník pro obec, protože to co do tohoto sporu obec investuje, se nemusí vrátit. Tzn. program dnešního jednání je nezměněný, přistoupíme k výslechu svědků, pokud nemáte nové listiny. Ten email, který jsme tady řešili u minulého jednání

na straně 3 protokolu – nato konstatováno, že ve spise není založen žalobcem navržený důkaz, email ze dne 21. 10. 2022, navržený v čl. 9 žaloby.

Zástupce žalobce: Ten email jsem asi nedoposlal, to si teď neuvědomuji. Mám ho tady sice v počítači. Já bych ho doložil.

Soudkyně: Dnes nebudeme vyslýchat 5 svědků, ale 4, protože pan Zanáška sdělil, že ten termín mu zrovna koliduje s operací, resp. s obdobím těsně po operaci, že na tu operaci dlouho čekal, takže se k dnešnímu jednání dostavit nemůže. Já jsem to neodročovala s tím, že vyslechneme si zbývající svědky a kvůli svědkovi Zanáškovi se sejdem příště.

Nato soudem sdělen obsah omluvy svědka č.l. 157-158 spisu.

Svědky **Mgr. Veronika Petrželová Bašná – osobně,** **podle OP č.: po poučení podle § 126 o.s.ř. uvádí:**

Poučení jsem rozuměla, vypovídat budu.

Soudkyně: Předmětem řízení je spor o zaplacení kupní ceny za dodávku bistro kontejnerů do obce Kralice na Hané. Zeptám se, jaké jsou vaše vztahy k účastníkům - žalobcem je tedy společnost Apartmány Velké náměstí s.r.o., neboť pohledávka byla postoupena na tuto společnost, je to společnost, která vymáhá tu kupní cenu. Některé vztahy s touto společností?

Svědky: Nemám.

Soudkyně: A co se týče Městysu Kralice na Hané?

Svědky: Tam jsem zastupitelkou, občankou, bydlím tam, jiné vztahy nemám.

Soudkyně: Zeptám se ještě, jestli jste se nějak připravovala tady na to dnešní jednání, protože ty záležitosti jsou už trochu staršího data, tak jestli jste si to nějak připomínala?

Svědky: Snažila jsem se z vlastních materiálů, s nikým jsem to nekonzultovala.

Soudkyně: Dobře, tak kdybyste byla teda tak hodná a řekla nám vše, co se týká dodávky bistro kontejnerů pro občerstvení na základě veřejné zakázky, kterou vypsala Městys Kralice na Hané, kdybyste někdy řekla obec, tak se strašně omlouvám.

Svědky: Ale ono to je vlastně i obec ze zákona jsou všechno obce.

Soudkyně: Takže vše co víte o této zakázce a v jakém postavení vy jste v ní působila a tedy z vašeho pohledu jaký byl ten průběh.

Svědky: Dobře. Takže já jsem byla zastupitelkou Městysu Kralice na Hané od roku 2018, když jsem se stala místostarostkou, byly jsme dvě místostarostky a 30. 7. 2019 po odstoupení pana starosty Koláře jsem se stala starostkou Městysu Kralice na Hané. Byla jsem nová v zastupitelstvu, rok tedy jako místostarostka a pak jsem byla rovnou starostkou, místostarostka byla taky taková mladá slečna tenkrát a možná mám jako úplně jiný pohled na vedení obce než má prostě mnoho jiných už starších starostů, co jsem se s nimi setkala, protože prvním krokem, nebo jedním z mých prvních kroků bylo, že jsem se na facebookové skupině Kralice na Hané občané, jediné facebookové skupině, na které v té době byli jakoby občané Kralic zeptala, co by lidé chtěli udělat (O.s.ř. 001)

s rozpočtem našeho Městysu, kam by jakoby směřovali peníze, co by chtěli postavit, co by chtěli opravit, co by chtěli zrenovovat, do čeho by prostě svoje peníze chtěli vložit, protože to vidím tak, že ten starosta by měl dělat to, co by si přáli ti občané, samozřejmě musí do toho vnést nějakou vlastní iniciativu, iniciativu toho zastupitelstva, potřeby nějakých budov vyplývají jakoby z každodenní nějaké péče, nicméně tohle byl nějaký prvotní impulz, kdy od několika občanů, dohledala jsem si tu diskusi, tuším od 5-6 občanů, vznikl nápad tenkrát na vybudování kavárny. U nás v obci, na středu obce dřív bývala pekárna, kterou jsme měli všichni rádi, ráno jsme si tam šli pro pečivo a ta pekárna pak ale časem zanikla, pak už nebyla schopna provozu, došlo ke zboření té budovy, byla nám to jako škoda. V Kralicích je jenom jeden obchod Coop, jinak jakoby nic jiného, žádná jiná alternativa, možnost kam si třeba zajít. Je tam třeba pak ještě restaurace Zámecký šenk s tím, že tam je to spíš jakoby, když si člověk chce zajít na pivo nebo něco podobného. A jak říkám, občané tedy napadlo, prvotní impulz přišel od občanů, že by byla fajn nějaká kavárna, v té době jsme toho v obci, nebo vůbec já jsem byla starostkou do roku 2022 do podzimu a za tu dobu jsme toho udělali strašně moc.

Soudkyně: Do podzimu kterého data?

Svědkyň: Do října 2022, do nových voleb, za tu dobu chtěli jsme toho v té obci dokázat co nejvíce, úplně jsem jako nepředpokládala, že na to nakonec budu mít jen tak krátký čas, věřila jsem, že budu pokračovat i dále a budu moci ty projekty dokončit. Nicméně tak se to stalo, v té obci jsme toho udělali bych řekla hrozně moc, takže tohle je jedna z X akcí, tuším třeba z 15-20, kterou jsme za ty 2,5-3 roky prostě v obci dělali. Ať už to byly stavební akce, kulturní akce, jiné akce, které jsme jakoby nově vymysleli. Já jenom abyste mě pochopila, jak to bylo. Takže občané chtěli kavárnu, já jsem prostě, nebo my jako zastupitelé jsme to probírali na stavební komisi, pozemek jsme k tomu měli, přišel nám nejvhodnější ten pozemek té pekárny, konzultovali jsme to i s majitelkou vlastně té naproti restaurace, jestli s tím nebude mít problém, že to je úplně jiný koncept, bavili jsme se o tom, že by to měla být jakoby, původně jsme se bavili o tom, že by to byla budova, ale proč jsem mluvila o tom všem, každý by šel všechno dělat na 100 %, bohužel ty obecní finance nejsou na to, aby se všechno dělalo na 100 %, tak už ani nevím koho, abych řekla pravdu, napadlo, že bychom tam mohli umístit montovanou kavárnu, že by to bylo prostě fajn, že by to vypadalo hezky. Oslovili jsme tuším tenkrát Garten studio, všechno je to podloženo i záznamy ze zastupitelstev, zastupitelstvo mě pověřilo vlastně úplně ke všemu, tenkrát jsme tedy zadali studii na projekt nové kavárny, ti nám navrhli, bylo to tenkrát jakoby, že by měly být 2 kontejnery, my jsme to ještě konzultovali tady s paní hygieničkou, nebo já jsem to s ní konzultovala emailem, že by ta kavárna, i když bude venkovní, musí obsahovat veřejné WC, musí obsahovat nějakou šatnu pro zaměstnance, nebo aspoň skříň, nějakou výlevku, takže jsme tohle konzultovaly, co by to všechno mělo obsahovat a pak když to hodně zkrátím jsme jako zastupitelstvo vypsali výběrové řízení na dodavatele tedy montované kavárny, tu vyhrála firma, teď si nejsem jistá, jak se jmenovala, to bych teď lhala.

Soudkyně: Mohla to být Apeza?

Svědkyň: Apeza, ano, vyhrála tuhle zakázku, jediný problém, který jako vnímám i já, tak prostě jsme si v té době probíhala změna územního plánu č. 3, za nás proběhla změna územního plánu č. 2 a probíhala změna územního plánu č. 3. Pověřencem pro změnu územního plánu byl potom místostarosta, místostarostové se potom mezi sebou vyměnili, paní místostarostka šla na mateřskou a vystřídal ji pan Ing. Jiří Svozil a ten byl vlastně pověřencem pro změnu územního plánu č. 3. Když se vrátil krok zpátky, tak jsme konzultovali s paní Korhonovou na územním plánování, jestli by umístění té montované kavárny bylo v souladu s územním plánem Městysu Kralice na Hané. Ta nám řekla, že pokud to nebude budova v zástavbě, tak to bohužel možné není a je potřeba změnit ten územní plán, protože pozemek, o kterém se tady celou dobu bavíme, který je na středu obce a (O.s.ř. 001)

na kterém ta montovaná kavárna nyní stojí, je SX ploch obytná a ona říkala, že na takové ploše podle našeho územního plánu by mohla stát jenom budova a pokud tam chceme takovou kavárnu, nemá s tím problém, ale je lepší, nebo je spíš bezpodmínečně nutné tu plochu změnit na prostranství veřejné zeleně, nebo něco takového. Tuto změnu jsme si jako zastupitelstvo odsouhlasili, byla zahrnuta do změny územního plánu č. 3, tohle všechno bylo asi rok 2022 už a já teda za sebe můžu říct, že jsem jako věřila a věřím že i ten pan Svozil, že ta změna územního plánu se dotáhne do toho podzimu, že to všechno půjde jakoby ruku v ruce. Takto jsme se o tom bavili, takto jsem to já předpokládala, v dobré víře jsem jakoby za tohle byla. Městys Kralice na Hané objednal tu kavárnu, vyhrála ji tedy ta firma Apeza a nevím v tu chvíli koho napadlo, tuším pana Bořila, který nám jakoby chystal to výběrové řízení, že si tam dáme nějakou pojistku, kdyby se něco stalo, kdyby třeba na to Městys neměl peníze nebo prostě kdyby cokoliv. Tzn. že tam dáme tu doložku, že při nedokončení územního plánu to můžeme jakoby odmítnout. Ale za mě to tam dal tak jako nešikovně, že když ve chvíli, kdy Apeza prostě by splnila svoje podmínky, umístila tam 2 kontejnery, ale nebyly ještě změněny ty územní plány, i když jsme všichni věřili, že to je otázka týdnů, úplně maximálně třeba měsíce, že bychom to stejně otevřeli na jaře, nikdo z nás nechtěl porušit zákon, až bude změněný ten územní plán, až na to dostaneme stavební povolení jakoby to tam provozovat, umístit jsme to tam mohli, takto jsme to prostě všichni plánovali, takto jsme byli zajedno, takto to bylo odsouhlaseno zastupitelstvem. Já jsem teda na tom se tady budeme asi dneska tahat, podepsala převzetí těch kontejnerů, za mě jsem neměla na výběr, Apeza splnila, já jsem byla pověřena zastupitelstvem proto prostě s nimi podepsat smlouvu, byla jsem mezi mlýnskými kameny, kdy jsem jako, úplně jsem jako přemýšlela, co mám a nemám dělat, na druhou stranu jsem pořád věřila, jsem neměla jedinou možnost nevěřit tomu, že bychom dál pokračovali, ten územní plán dokončili, zastupitelstvo tu změnu schválilo, neměla jsem jediný důvod věřit tomu, proč by ta změna neměla být schválena a proč ten územní plán č. 3, který já jsem čekala, že maximálně do konce roku bude hotový, by neměl být. Takže znovu říkám, v dobré víře jsem převzala kontejnery, Apeza za mě splnila všechny podmínky, které měla, k tomu vše proběhlo, jestli si to dobře pamatuji, hladce, myslím si, že jsme s nimi neměli žádný problém. Ono jako starosta je postaven jakoby před hotovou věc toho výběrového řízení, to výběrové řízení jde jakoby bokem, pověří zastupitelstvo, vypíšeme výběrové řízení a výběrové řízení pro nás dělá pan Bořil, nebo pro Městys, je to tam vlastně doposud, starosta pak převezme samozřejmě z pověření zastupitelstva. To je asi tak všechno v nějaké mojí rozumné krátkosti.

Soudkyně: My se možná budeme teď věnovat některým detailům, vy jste to už zmínila, já tady mám připravené nějaké otázky. Takže otázka kdo zpracovával dokumentaci pro to výběrové řízení?

Svědkyň: Pan Bořil.

Soudkyně: Zpracovával to komplet všechno od té výzvy přes ty jednotlivé dokumenty v souvislosti s tou soutěží, otvíráním obálek?

Svědkyň: Ano.

Soudkyně: Kupní smlouvu?

Svědkyň: Tu kupní smlouvu si nejsem už úplně jistá, ale jinak vše ostatní zpracovával pan Bořil.

Soudkyně: Pak bych se zeptala, jak jste tedy chápala ten rozpor mezi tou podmínkou smlouvy, já si to nalistuji, ať to máme přesně, mám před sebou kupní smlouvu, ale ono to bylo vlastně i v té výzvě, kdy na jedné straně je tady, že zakázka bude realizována pouze v případě schválení změny současného platného územního plánu pro Městys Kralice na Hané a současně bylo dojednáno, že ta dodací lhůta bude 120 dnů od podpisu kupní smlouvy, jak to bylo míněno?

Svědkyň: Zpětně jak říkám to bylo míněno tak, že to měla být nějaká brzda, za mě to úplně nebylo rozumné a zřetelně specifikováno v té smlouvě, určitě bych se tomu do příště vyhnula, na druhou stranu jsem to vnímala tak, že ve chvíli, kdy zastupitelstvo odsouhlasilo tu změnu územního plánu týkající se tohoto pozemku, tak jsem si říkala, nebo jsme si i říkali, když jsme se o tom bavili, že nic nebrání tomu, konzultovali jsme to tenkrát určitě i vlastně s paní Korhonovou, pověřenkyní pro změnu územního plánu Městyse Kralice na Hané, že v tom taky nevidí problém, takže za mě to pak už byla jenom formalita dotažení celého toho územního plánu, který stál jako na jiných věcech, kdy se tam řešily nějaké věci tuším v průmyslové zóně apod., proto se to zdrželo ta změna celková. Tzn. zastupitelstvo odsouhlasilo tuhle dílčí změnu týkající se tohoto pozemku, my jsme konzultovali s pověřenkyní pro územní plán, že by to neměl být problém, aby to jakoby prošlo a brala jsem už jenom formalitu uzavření celého toho územního plánu č. 3. Ještě za sebe musím říct, že jsem pořád doufala, že se to nějak stihne v rámci té doby.

Soudkyně: A teď, možná zopakuji tu otázku, jak byl ten konflikt chápán, tzn. ta samotná kupní smlouva byla uzavřena 29. 6. 2022, takže jakou jste měla představu za obec, že to do té doby už bude schválené, nebo se to schválí dodatečně, případně do jaké doby a ještě jakého pozemku se to týkalo, pamatujete si to číslo parcelní?

Svědkyň: Ne. Bohužel ne.

Soudkyně: Bylo jasné, kam se ten kontejner umístí, byly tam nějaké varianty, nebo byla jediná možnost?

Svědkyň: Tohle pro nás byla jediná možnost, o jiné variantě jsme se, pokud se dobře pamatuji, nikdy nebavili, říkám bylo to v nějaké historické návaznosti na tu pekárnu, na obecní pozemek. Ten obecní pozemek on byl ještě, ta pekárna byla jakoby zbořená a tam zůstaly různé ještě cihly a tak, špatně se to jako udržovalo. Přemýšleli jsme, co s tím pozemkem jako dál, jestli tam vybudovat jakoby park, nebo ...

Soudkyně: Tzn. že to byl ten pozemek, kde byla ta pekárna?

Svědkyň: Přesně tak. Takže nějaká historická návaznost, bylo to v centru obce, mělo to návaznost ještě na fakt, že jsme konzultovali tenkrát s Městem Prostějovem cyklostezku na Prostějov až do Olomouce a říkali jsme si, že to bude fajn jakoby, že pozdvihneme jakoby nějakou kulturu v tom Městysi. Ještě jednou tedy odpovím na vaši otázku, že jsem věřila, že se do té doby jakoby stihne, ta změna územního plánu, i v tom červnu jsem v to pořád jako věřila. Pak na konci jsem si říkala, tak maximálně se to dodatečně do toho podzimu a kavárnu otevřeme ve chvíli, kdy bude změněn ten územní plán, abychom neudělali nějakou chybu.

Soudkyně: Tzn. když jste podepisovala tu kupní smlouvu, tak jste věděla, že ten územní plán ještě změněný není?

Svědkyň: To jsem věděla.

Soudkyně: A myslela jste si tedy co?

Svědkyň: Že se to stihne, než se ta kavárna jakoby umístí, nebo říkám maximálně jsem si říkala 14 dnů, 3 týdny.

Soudkyně: Tzn. že se to stihne do těch 3 měsíců, do těch 120 dnů?

Svědkyňe: Ano. Ta změna územního plánu č. 3 byla v běhu. Zastupitelstvem byla tato dílčí změna schválena a říkám, čekali jsme jenom na ... Územní plán se nemění každý rok, takže jsme čekali jakoby na další věci v průmyslové zóně na Kralice a čekali jsme až se tam dořeší s těmi majiteli a vlastně i se zastupiteli i s těmi architekty panem Kinčlem a Kneslem, co nám ten územní plán kreslili, tak až se domyslí, teď už nevím, my jsme tam řešili nějakou výšku budov atd. Takže na tom se to jakoby zaseklo, jinak věřím tomu, že by ten územní plán byl změněn do té doby, než bychom skončili, což jsme teoreticky nevěděli, že budeme končit. Jestli to správně vysvětluji.

Soudkyně: Já se jenom zeptám, jak to tedy dopadlo z hlediska změny územního plánu tady pro ten pozemek?

Svědkyňe: No dopadlo to tak, že i když jsem měla nejvíc preferenčních hlasů a moje sdružení mělo nejvíc členů v novém zastupitelstvu, tak jsem bohužel nedokázala složit zastupitelstvo, tzn. mít 5 hlasů ku 4, dopadlo to přesně naopak, moje sdružení nebo moji společníci měli 4 hlasy, pan Karel Labonek se stal novým starostou, sám sebe navrhl jako pověřence pro změnu územního plánu v nějakém následujícím zastupitelstvu, nevím jestli to bylo hned v tom dalším nebo následujícím to už si tak úplně nepamatuji a pak navrhl zastupitelům samozřejmě tuto změnu vyjmout. Já jsem to vnímala tak, že on tam tu kavárnu jako nechce, jako osobně a i když jsem si teď nedávno poslouchala zase tu nahrávku jako ze zastupitelstva, kde tohle navrhoval, tak on tvrdil zastupitelům, že parčík tam může být i tak. My jsme to nazývali parčík s kavárnou.

Soudkyně: Já vás jenom poprosím, protože to pěkně navazuje, jestli byste se mohla přijít ke mně podívat a potvrdit, že my tady máme vyznačeno to, co jsme tady řešili minule, jestli je to ono.

Svědkyňi předloženo č.l. 139 spisu.

Svědkyňe: Ano parc. č. 1049. Takže pan Labonek osobně navrhl zastupitelům vyjmout vlastně ze změny územního plánu č. 3 tuto dílčí změnu, kdy on jim jako řekl, že parčík tam může být i dále, dal nám teda samozřejmě rozhodnutí paní Korhoňové, poslal nám ho, kde ona říká, že parčík tam být může i na té ploše obytné. Což já jsem jako nikdy nerozporeovala, že parčík může být na ploše obytné, může tam být stavba na ploše obytné, ale nemůže tam být umístěn tento kontejner. Což za mě jasně vyplynulo z jednání zastupitelstva a já jsem prostě, můj subjektivní názor je, že ne všichni zastupitelé byli dostatečně jakoby srozuměni, nebo rozuměli tomu, že ve chvíli, kdy odhlasují jakoby toto vyjmutí této dílčí změny, že tam ta kavárna nebude moci být. Nicméně 5 zastupitelů to odhlasovalo vyjmutí této dílčí změny, územní plán č. 3 se schválil bez této dílčí změny a nyní tam ta kavárna už nemůže být. K tomu bych jenom chtěla říct, že mám pochopení pro to, když je nový starosta a nechce třeba dokončit některé věci, má jiný pohled na tu věc, to je samozřejmě pochopitelné, na druhou stranu dodělat něco, co už je prostě jako za mě hotové, myslím si, že by si to ti občané zasloužili.

Soudkyně: Tak já se vrátím k paní Korhoňové, jestli to dobře čtu to jméno, to je zřejmě oprávněná osoba ke konzultaci změn těch územních plánů, vy jste ji už také sama zmínila, ze stavebního úřadu a já bych se chtěla zeptat konkrétně na její vyjádření k vaší žádosti z 21. 4. 2022, ve kterém právě sděluje, že ten navržený záměr, v tom závěru je uvedeno – č.l. 135-136 spisu, že „navržený záměr kontejnerového typu neodpovídá charakteristickým rysům okolní zástavby a nerespektuje stávající charakter souvislé zástavby a její výškovou hladinu podél centrálního prostoru Městyse“. Bylo vám toto vyjádření známo a jak tedy je možné, že jste ještě v červnu, nebo jak jste řešili tady ten rozpor s tím stanoviskem?

Svědkyňe: Ten rozpor se právě týká toho územního plánu, omluvte mě, kdybych použila špatné označení těch pozemků, ale jestli jsem si dobře vědoma, tak ten pozemek 1049 je plocha obytná SX (O.s.ř. 001)

a pokud chcete na ploše obytné v Kralicích něco postavit, tak jak píše tady paní Korhonová, musí dodržovat jakoby tu uliční čáru, výškový nějaký relativ atd. Ve chvíli, kdy bychom chtěli my tam tu kavárnu kontejnerovou, tak bychom ten pozemek v územním plánu museli změnit na plochu veřejného prostranství, aby tam ta kavárna mohla být umístěná a tohle právě ona nám napsala a na to my jsme schválili zastupitelstvem tu dílčí změnu toho územního plánu tak, abychom tam tu kavárnu v tom, jak měla vypadat, mohli umístit.

Soudkyně: Vzpomene ti, kdy to bylo tu zastupitelstvo, ze kterého data?

Svědkyň: Ne.

Soudkyně: Tzn. bylo to po tom dubnu 2022?

Svědkyň: Myslím si, že ano, ale tohle si opravdu jako nepamatuji. Ale říkám, my jsme to s ní i konzultovali osobně, i kdyby to zastupitelstvo bylo předtím, což si nemyslím, tak my jsme ty informace od ní jako měli, někdy těm úředníkům trvá až 30 dnů, než to pošlou jako písemně, ale tuhle informaci, že na této ploše SX tam ta kavárna stát nemůže jsme měli.

Soudkyně: Tzn. že chcete říct že tím, že by se změnila kategorie toho pozemku, že by se to vyřešilo?

Svědkyň: Ano, to vím určitě.

Soudkyně: Pak bych se zeptala v souvislosti s tím zadáním, s průběhem té realizace zakázky samotné, jak probíhala ta komunikace, jestli s firmou Apeza jste byla v nějakém konkrétním kontaktu, případně ohledně čeho?

Svědkyň: Tohle abych řekla, tak už úplně nepamatuji, protože my jsme těch zakázek měli jako opravdu jako mnoho a já jsem vždy důvěřovala panu Bořilovi a bylo to čistě na něm. Víم určitě, že jsem se s nimi potkala alespoň jednou a teď nevím, jestli to bylo až při tom předávání, v průběhu, ale víم, že jsem vždycky trvala na tom, že to výběrové řízení bude dělat pan Bořil, abych jakoby stála bokem, abych to nějak neovlivňovala, aby prostě z toho nevznikly nějaké problémy a víم, že jsem komunikovala s tou hygieničkou, respektive jsem jí psala 1 email a víc si vědoma nejsem. Ale nemohu tvrdit ani tak, ani tak.

Soudkyně: A zeptám se tedy, zda si uvědomujete, že byste dávala nějaký pokyn k zahájení výroby těch kontejnerů?

Svědkyň: Tak to určitě ano, to jsme a teď nevím, jestli telefonicky jsme se bavili, že to zastupitelstvo všechno schválilo, nebo že výběrové řízení proběhlo, že zastupitelstvo to všechno schválilo a teď úplně nevím, jestli emailem, telefonicky, možná jsme spolu mluvili, jako určitě jsem to musela udělat já, tohle by nikdo jiný jako za starostu neudělal, dát nějaký pokyn, to jako rozhodně.

Soudkyně: A v této souvislosti jestli jste dávala tedy na vědomí firmě Apeza, že ta podmínka v té kupní smlouvě byla splněna, tzn. ta změna – zakázka bude realizována v případě schválení změny současného územního plánu.

Svědkyň: To si myslím, že jsme se o tom vůbec nebavili. Že jsem to nezmiňovala ani tak, ani tak. Že jsem je na to neupozornila, možná to tenkrát byla moje chyba, ale nejsem si vědoma, že bychom se vůbec jako s tou firmou bavili. Řešili jsme to s tím Jirkou Svozilem, kdy já jsem jako říkala, že tam (O.s.ř. 001)

tu změnu máme, že je potřeba ten územní plán jako dotáhnout, ať neuděláme nějakou procesní chybu. S panem Svozilem jsme to řešili a se zastupiteli.

Soudkyně: Takže s přímo s firmou Apeza jste tuto podmínku neřešila?

Svědkyňe: Neuvědomuji si to.

Soudkyně: Ještě jednou se tedy zeptám, aby bylo jasné to období, mezi podpisem té kupní smlouvy to bylo 29. 6. 2022 a mezi tím než to v tom říjnu 21. 10. 2022 přivezli, konzultovali jste spolu nějaké záležitosti v souvislosti s těmi kontejnery?

Svědkyňe: Já jako jsem nad tím i doma přemýšlela, jestli já jsem konkrétně s někým konzultovala, určitě jsem to konzultovala s tím panem Bořilem, s tím jsem vždycky všechno.

Soudkyně: Já se ptám na tu Apezu.

Svědkyňe: Nepamatuji si to.

Soudkyně: A teď trochu podrobněji k tomu předávání samotnému, k tomu 21. 10. 2022, co si k tomu vzpomínáte? Jestli k tomu došlo osobně, na jakém místě, kdo to předával, jak to proběhlo?

Svědkyňe: Osobně. Kdo to předával, to už taky nevím, někdo za tu firmu Apeza tam jako byl, byli tam tuším 2 lidé, já jsem tam byla asi sama, možná tam pak přišel pan Kopečný, to už si také nejsem vědoma. Minimálně jsem to s ním konzultovala, kdy jsem vlastně měla plán, nebo soupis toho, co by to všechno mělo obsahovat, myslím si, že tam byla nějaká paní, ta mě tím jakoby provedla, ukázala mi to všechno, bylo tam myslím něco se světlem, že tím převozem nějak praskla lampa, říkala, že ji vymění, tuším jestli si to dobře pamatuji, ukázala mi všechny spotřebiče. V tu dobu ještě firma Jamastav dodělávala přípojky elektriky a vody, kanalizace, vlastně pod tou kavárnou, a protože samozřejmě na těch stavbách to tak asi je, se to taky týdnem minulo, tak ta elektrika ještě nebyla zapojená, tak jsme si tam dali tuším nějakou doložku, že jakmile bude dopojená elektrika, tak nám ještě ukáže, že všechny elektrické přístroje fungují. Nicméně fyzicky jsem se na to všechno podívala, přišlo mi to v pořádku, nepřišlo mi nic, že by tam byl nějaký problém, tak jsem podepsala převzetí, vlastně ten protokol.

Soudkyně: Za obec tam byl ještě někdo?

Svědkyňe: Právě si nejsem vědoma, jestli tam byl ten pan Kopečný, nebo jsem to s ním jen konzultovala po telefonu. Vím určitě, že jsem s ním mluvila, ale určitě vím, že jsem tam fyzicky byla, dokonce si pamatuji, že to byl tuším pátek právě před víkendem, že ta firma volala, že to přivezou. Ono totiž to stojí vedle parkoviště, že jsme potřebovali ještě nějak přeparkovat 2 auta, ještě to jsem tam řešila, aby to tam nějak ... Ty dny úplně nevím, jestli to byla středa nebo pátek, to si 100 % nepamatuji, ale vím určitě, že jsem tam byla já fyzicky, to vím určitě.

Soudkyně: Mluvila jste o elektřině, že ještě nebyla zapojená, zkoušeli jste nějak funkčnost těch přístrojů?

Svědkyňe: Těch elektrických? Jestli si dobře pamatuji, tak ne.

Soudkyně: Něco jiného tedy bylo možné vyzkoušet, voda, odpad, toalety?

Svědkyň: To už si nepamatuji. Jestli jsme zkoušeli splachovat, jedno prkýnko bylo rozbité, když o tom mluvíte, to vím, říkali, že to ještě vymění. Byly tam detaily co asi vznikly tím převozem, což se určitě může stát, ta firma k tomu přistupovala dobře, já úplně ani nevím jestli třeba potom nakonec tam nedali prodlužku, jestli jsme to nezkoušeli jako pod prodlužkou ty elektrické přístroje. To si už tak dopodrobna vědoma toho nejsem. To se omlouvám.

Soudkyně: Vzpomínáte si, co jste podepisovala za listiny?

Svědkyň: Předávací protokol a jestli ještě něco, to už nevím, něco o funkčnosti těch přístrojů, ne to už si také neuvědomuji.

Svědkyň předložena protokol o předání díla v několika verzích předložené žalobcem založeny v přílohoé obálce.

Soudkyně: Jsou to vaše podpisy a uvědomujete si, proč ten protokol byl podepisován v tolika verzích?

Svědkyň: Ano, to jsou moje podpisy. Jestli si to dobře uvědomuji, tak minimálně jednu verzi nebo dvě měl dostat Městys, pak ta firma a myslím si, že někdo jiný dodával jakoby materiál nebo vybavení toho kontejneru, tak teď nevím, je to jenom moje domněnka, jestli třeba nebyla jedna smlouva pro ně, ale jinak si to nevybavuji.

Soudkyně: No a vzpomínáte si, že by bylo zvlášť prováděno zaškolení obsluhy?

Svědkyň: To vím určitě, že zaškolovali mě, nebo resp. ukazovali mi to, vysvětlovali mi to.

Soudkyně: Takže vy jste byla ta obsluha?

Svědkyň: Ano. Protože my jsme v té době nevěděli, kdo to bude obsluhovat. My jsme v té době ještě řešily ty procesní věci, aby tam byla ta elektrika, voda, odpad, aby tam byla ta kavárna, aby se stihl územní plán a pak jsme chtěli teprve buď soutěžit nějak člověka, který by vlastně tu kavárnu provozoval. Takže nebylo na výběr, než aby zaškolili jako mě.

Soudkyně: Já tady mám právě protokol o zaškolení obsluhy, tak zase bych se chtěla zeptat, jestli je to váš podpis?

Svědkyň předložena protokol o zaškolení obsluhy z přílohoé obálky.

Svědkyň: Ano, je to můj podpis.

Soudkyně: Obdrželi jste i návod na použití a údržbu toho kontejneru?

Svědkyň: To si myslím, že ano.

Svědkyň předložena návod na použití a údržbu kontejnerů z přílohoé obálky.

Svědkyň: Ano, je to můj podpis. V tu chvíli jsem určitě naznala, že dodali všechno co měli, že jako jedna z mála firem, se kterými jsme pracovali, pracovala jako skvěle. Opravdu firmě Apeza nemohu nic vytknout. Jako za mě jsme si tam neměli dávat tu podmínku při té změně toho územního plánu, dokončení.

Soudkyně: Poté co bylo dodáno, probíhala v tom říjnu, přitom předání jste ještě starostkou byla?

Svědkyňe: Ano, určitě, jinak bych to nemohla podepsat.

Soudkyňe: Víte o tom, jak probíhala ta komunikace potom ohledně zaplacení té ceny?

Svědkyňe: Víím jenom co nás informoval pan Labonek vlastně na zastupitelstvech, já jsem si to teď četla, zpětně jsem si dohledávala ty zastupitelstva, protože jsem se ne všech zúčastnila osobně, tak víím, že se nějak snažili domluvit o tom a já jsem teda věřila, že to takto dopadne, že pan Labonek tam ty kontejnery jakoby nechtěl, resp. 5 zastupitelů s panem Labonkem je tam nechtělo a že se nějak domluví s tou firmou. Mě už jako osobně, já jsem si říkala, tak byl to hezký nápad, ale nebude, nebude, nedá se nic dělat, je nové vedení, má nové myšlenky, to je prostě realita a říkala jsem si, že se třeba s nimi domluví nějak na zaplacení. Víím, že se bavili nějak a teď nevím ty částky, že obec zaplatí nějakou část za to, že si ty kontejnery odvezou a myslím si, že se nějak nedomluvili na té částce mezi sebou ta firma a ten Městys. Ale mám ty informace velmi omezené.

Soudkyňe: Děkuji, za mě je to zatím všechno a poprosím zástupce.

Zástupce žalobce: Možná budu trochu skákat, vrátím se k tomu připojení, jestli si vybavíte, ten kontejner, který se fakticky postavil na to místo, kde měl stát, tak se napojil na nějaké přípojky, které tam byly třeba předpřipravené?

Svědkyňe: Já víím určitě, že ty přípojky jsme na nich pracovali, jestli už tam byly předpřipravené, jestli se už na ně v tu chvíli už dopojil nebo to dojení bylo až potom, já si myslím, že jsme to asi na to dopojili. Ale tohle je fakt v rámci dnů a to já si už nejsem vědoma, moc se omlouvám.

Zástupce žalobce: Vzpomenete si, jestli tam byla někde při tom předání třeba nějaká elektrocentrála, na kterou by se ten kontejner napojil?

Svědkyňe: To co jsem říkala paní soudkyni, že snažím se nad tím přemýšlet jako usilovně, nejsem si úplně vědoma, jestli v té chvíli jsem to dopojili. Ono je to vlastně malý kousek od obce, od úřadu, takže úplně nevím, jestli nakonec, jestli mi ten Petr Kopečný jsem se s ním nebavila, že by bylo fajn to dopojit, jestli jsme nakonec nenatahovali prodlužku, nebo tam nebyla ta elektrocentrála. Ale to už si úplně přesně nevybavuji.

Zástupce žalobce: Zeptám se, podle vás a vašeho přesvědčení, ta Apeza tedy byla podle kupní smlouvy povinna, nebo byla oprávněna ten kontejner dodat, tzn. byla podle vás i splněna ta podmínka 2.4, to je to schválení změny, anebo tedy nebyla. Co platilo podle vás, lhůta 120 dnů od podpisu kupní smlouvy, nebo jak to vnímáte?

Svědkyňe: Už jsem to říkala tady paní soudkyni, věřila jsem, že ta změna jakoby proběhne. Ve chvíli, kdy to přivezli, tak jsem věděla, že teď ten územní plán jakoby dnes změněn není, brala jsem to tak, že firma splnila vše co měla, byla seriózní, nebyl s ní žádný problém a věřila jsem, že během pár dnů, týdnů ta změna územního plánu dojde, se dokončí a že ta kavárna se otevře potom. Že se mezitím to všechno dopojí, připraví, my jsme tam ještě chtěli dělat dřevěné obložení kolem toho, že to půjde ruku v ruce, je to jako hrozně těžká otázka, zpětně bych to určitě udělal jinak, ta pojistka, kterou jsme si tam dali rozumná podle mě moc nebyla. Resp. my jsme si byli jisti tenkrát alibisticky, že ten územní plán do té doby 100 % bude. Ale nebyl. A jako ta firma to měla hotové, my bychom platili zase třeba další peníze někde za uskladnění, starosta se má chovat jako nejvíc hospodárně, jako Městys, nebo jakoby v rámci toho Městyse, já jsem se prostě tenkrát rozhodla to převzít, podle mě ta firma to dodala, zpracovala, udělala a znovu říkám, věřila jsem, že během krátké doby, netroufám si říct jak rychle, ale krátké doby prostě ten územní plán bude změněný, dílčí změna

zastupitelstvem odsouhlasená, s paní Korhonovou prokonzultovaná, za mě v tom nebyl vůbec žádný problém.

Zástupce žalobce: Zeptám se, vzpomenete si, jestli nějaké konkrétní místo kde bude ten kontejner umístěn bylo uvedeno v té kupní smlouvě?

Svědkyň: To si jistá nejsem, ale na zastupitelstvu jsme se o tom bavili mnohokrát a o jiném místě jsme neuvažovali. Uvažovali jsme až potom, co byl vlastně novým starostou pan Labonek, tak myslím si, že někdo, nevím jestli jsem to byla přesně konkrétně já, jsme mu navrhovali, že pokud na tom místě, on argumentoval tím, že tam vidí jako budovu, že mu přijde škoda tam umístit ty kontejnery, tak jsme argumentovali tím, ať to tedy zkusí umístit jakoby na jinou plochu, ale zachovat ten nápad v rámci té obce.

Zástupce žalobce: Já se ještě vrátím k té předchozí otázce, tedy podle vás byla ta společnost Apeza oprávněná vyrobit ten kontejner a dodat nebo nebyla?

Svědkyň: Těžko se mi to posuzuje, nejsem právník, jako lidsky znovu říkám za mě splnili ty podmínky ve smlouvě, samozřejmě i oni museli vědět, že tam je ta podmínka toho územního plánu, určitě pak už jako když to dodávali, tak věděli, že ten územní plán v tu chvíli jako změněn není, ale znovu říkám, že jsme věřili, že v krátké době bude, že tu kavárnu otevřeme, až ten změněný plán územní bude. Už k tomu nemám co říct.

Zástupce žalobce: Já bych se přece jenom vrátil, jestli byste mohla detailně popsat tedy ten průběh od podpisu kupní smlouvy, období po podpisu kupní smlouvy, jak to tedy probíhalo ještě, podepsali jste smlouvu, jakým způsobem jestli distančně nebo osobně, jak probíhala ta jednání dál.

Svědkyň: Jestli si to dobře uvědomuji, tak jsem smlouvu podepisovala elektronicky.

Zástupce žalobce: Jak to tedy probíhalo tedy dál, byla mezi vámi nějaká komunikace?

Svědkyň: Znovu říkám, výběrové řízení za obec měl na starosti pan Bořil a jestli se ptáte jestli já jsem osobně komunikovala, toho si fakt vědoma nejsem.

Zástupce žalobce: Hovořila jste tady o nějakém tom pokynu, že jestli někdo dal nějaký pokyn, tak jste ho dávala vy, tak jestli k tomu pokynu se ještě můžete vyjádřit.

Svědkyň: Určitě bych ho dávala já, jsem si jistá, že by to jako nikdo jiný za mě neudělal, to zas jako jsme měli mezi sebou důvěru, takže jsem ten pokyn dávala já, ale jestli to bylo telefonicky, emailem, písemně, to si bohužel nepamatuji.

Zástupce žalobce: A k čemu byl ten pokyn?

Svědkyň: Tak k tomu, aby tu kavárnu přivezli. My jsme měli jako to místo připravené, my jsme řešili hlavně tu stavební připravenost, v té době ten Jamastav dělal víc stavebních akcí po Kralicích, řešila se tam školka, tady tohle, příjezd před školu a v jednu chvíli jsme upřednostnili tady tohle, aby se to prostě dokončilo, aby tam ty kontejnery mohly být umístěny, abychom neplatili nějaké pokuty z prodlení nebo já nevím něco za umístění někde jinde. Jestli si to dobře vzpomínám. Kontejner byl umístěn.

Zástupce žalobce: Zeptám se, sdělila jste někdy panu Zanáškovi, že změna územního plánu byla ať už zastupitelstvem nebo nějakou formou schválena?

(O.s.ř. 001)

Svědkyňe: To si myslím, že pokud ne, tak pan Bořil určitě to vzkazoval, protože my jsme ve chvíli, kdy to schválilo zastupitelstvo a měli jsme to prokonzultováno s paní Korhonovou a vlastně ta změna územního plánu č. 3 probíhala a za mě tedy byla už téměř u konce, pak se ke konci právě zadržela tuším kvůli té průmyslové zóně, věřili jsme prostě, že to bude. Jestli je pan Bořil o tom informoval tu firmu, věřím že ano, protože ve chvíli kdy říkám schválilo to zastupitelstvo, prokonzultovali jsme to, tak jsme věřili, že to dopadne.

Zástupce žalobce: Já jsem se ptal spíš na vás, jestli vy jste někdy po tom podpisu kupní smlouvy s panem Zanáškou komunikovala?

Svědkyňe: To si já nejsem vůbec vědoma, opravdu. My jsme v té době řešili jako několik těch akcí, stavebních, různých, právních. Nevylučuji to, ale ani si na to nepamatuji. Je to možné.

Soudkyňe: Jenom bych se zeptala v souvislosti s tím pokynem, jak jsme ho tedy teď rozebírali, vy jste to specifikovala, že jste dala pokyn k tomu, aby kontejnery přivezli, dala jste někdy ještě nějaký jiný pokyn?

Svědkyňe: Nepamatuji si to, opravdu si to nepamatuji. Je to hrozně dávno a co člověk řekl přesně za slova a s kým konkrétně mluvil, je to pro mě jako těžké. Já jsem se dívala spíš jako na ty procesní věci, ty zastupitelstva jsem si pročetla, nahrávky jsem si poslouchala, abych si to připomněla. Říkám, byla to pro mě jedna z mnoha akcí, sice neříkám, že mě se nelíbila, na druhou stranu mě se líbily všechny akce v Kralicích.

Zástupce žalovaného: Mě bylo spousta otázek vzata soudem a protistranou, takže já nebudu tak dlouhý, jenom trochu konkretizuji ten dotaz paní předsedkyně, ona hovořila obecně o nějakých pokynech, mě zajímá přímo jestli jste teda učinila jak pokyn k započetí realizace s výrobou těch bistro kontejnerů, tak i potom pokyn k dovozu?

Svědkyňe: Já si myslím, že pokyn k realizaci byl ve chvíli, kdy jsme podepsali kupní smlouvu, prostě nějaký pokyn tam vzniknout musel, ať už z mé strany nebo ze strany potom toho pana Bořila, který dělal to výběrové řízení. Určitě by ta firma nevyráběla kontejnery, aniž by věděla, že jim je někdo zaplatí, že to schválilo zastupitelstvo, že prostě na tom mají pracovat.

Zástupce žalovaného: Zeptám se, vy už jste to trošku naznačila, že to primárně řešil pan Bořil, víte o tom, že by probíhala nějaká jednání o obsahu nebo změně obsahu té kupní smlouvy se společností Apeza, případně jestli měli nějaké dotazy k obsahu té kupní smlouvy, zejména k té vlastně podmínce o té změně územního plánu nebo jestli požadovali ji změnit nebo něco takového?

Svědkyňe: To si vůbec nejsem vědoma. Já si myslím, že ve chvíli, kdy je, nebo aspoň takhle si myslím, že jsme to s panem Bořilem řešili, že ve chvíli, kdy je zadána nějaká soutěž a je to nějak vysoutěžené, tak už pak jako nemůže docházet ke změnám. A to bych já jako vědomě nikdy nedopustila.

Zástupce žalovaného: Zeptám se, ve spise žalobcem byl předložen vlastně i ten protokol o zaškolení obsluhy, už se o něm dneska hovořilo, já totiž si to představuji tak, že to zaškolení proběhne tak, že ta zařízení fungují, což ale nefungovala, protože nebyla připojena tak, jak vyplynulo z vaší výpovědi, jak tedy to zaškolení probíhalo?

Svědkyňe: Já si nejsem úplně jista, nepamatuji si, jestli jsme to nakonec na tu elektriku připojili nebo ne. Vím určitě, že kousek po kousku, každou skříňku jsem tam otevřela, že funguje, bylo mi (O.s.ř. 001)

vysvětleno, jak co funguje, bylo mi to ukázáno, jako jsou to dvě místnosti. V jedné jsou dva záchody, výlevka, v druhé prostě jestli si to úplně dobře uvědomuji, tak je tam nějaký pult s výklopným oknem, byla tam určitě nějaká ventilace, že to mělo. Bavili jsme se o tom, že to v zimě bude topit, v létě bude jakoby ochlazovat tu místnost, trouba tam tuším byla, myslím myčka, všechno jsme to jako otvírali, zkoušeli. Takže opravdu já za svou praxi musím říct, že firma Apeza byla nejlépe fungující firma, se kterou jsem spolupracovala v rámci své starostovské praxe.

Soudkyně: Vy říkáte, zkoušeli jsme to a teď když se znova dívám na ten protokol i vy to zmiňujete, že tam byla trouba, zkoušeli jste ty elektroprístroje tak, že teda fungují?

Svědkyň: To si právě nepamatuji.

Soudkyně: Když říkáte, že jste zkoušeli, tak jestli si to máme vykládat tak, že trouba šla, kávovar šel, nebo jestli si tím nejste jistá.

Svědkyň: Tím si právě nejsem úplně jistá. To nemůžu říct. Zkoušeli jsme všechno otevřít, ale jestli jsme to zkoušeli, jestli jsme to nakonec napojili na něco a pak jsme zkoušeli tu jakoby funkčnost pod proudem to si prostě nejsem jistá, to nemohu tvrdit.

Zástupce žalovaného: Já navážu na paní předsedkyni, já bych potřeboval vysvětlit jistý rozpor mezi těmi protokoly, máme tady totiž protokol o předání díla a protokol o zaškolení obsluhy. Já vycházím z verze, kterou jsme předávali my, protože jinou verzi nemáme, my jsme ji k dispozici neměli až do doby, než jsem si ji zde nafotil.

Soudkyně: Jedná se tedy o č.l. 140-141 spisu.

Zástupce žalobce: Podle protokolu o předání, ten protokol měl být podepisován dne 21. 10. 2022 ve 14:00 hod. V příloze seznamu závad je napsáno – strany se dohodly, že při připojení bude dodavatel, který následně odzkouší zařízení a zaškolí obsluhu.

Svědkyň: Ano, je to možné.

Zástupce žalovaného: Ale hned nato navazuje protokol o zaškolení obsluhy, který je podepsán téhož dne a měl navazovat od 14:00 hod. do 14:30 hod., tak když se v jednom protokolu hovoří o tom, že to není připojeno a bude teprve zaškolená obsluha, jak mohlo dojít k podpisu tady tohoto protokolu?

Svědkyň: To je to, co já si nejsem vědoma, ale možná když o tom tak mluvíte, že my jsme s tím panem Kopečným tenkrát řešili, jestli prostě by nebylo lepší, nějakou tu elektrocentrálu, nebo nenatáhnout prodlužku. A nejsem si jistá, jestli jsme ji nakonec nenatáhli a nedodělali jsme vlastně i zaškolení těch elektrických přístrojů. Já si jako myslím na 80 %, že to tak bylo, že jsme to prostě bez toho, že mi pak ten pan Kopečný říkal, bylo by lepší, aby to fungovalo všechno, ale já si tohle na 100 % nejsem vědoma a nemůžu to tvrdit.

Soudkyně: Pan Kopečný, to je kdo?

Svědkyň: Pan Petr Kopečný byl pomáhal mi ve stavebních věcech za obec.

Zástupce žalovaného: Takže vlastně to s jistotou nevíte, jak to bylo, jako ten rozpor mi nedokážete vysvětlit, s jistotou nevíte jak to bylo.

Svědkyň: Myslím si, že to bylo takto, že jsme řešili, že to jenom převezmu. A pak jsme jakoby řešili, že bych měla vidět, jak to funguje. Určitě to nebyla jediná věc, kterou jsem ten den řešila, ono je to opravdu dávno. Kdybych to mohla s určitostí říct, tak to řeknu, ale nepamatuji si to.

Zástupce žalovaného: Ke kterému dni jste předávala úřad, jste končila.

Svědkyň: K ustavujícímu zastupitelstvu. Starosta končí dnem ustavujícího zastupitelstva vždy.

Zástupce žalovaného: Jde mi o to, že vlastně vy jste uváděla, že to podle vašeho názoru nebylo dotáhnuto vlastně bezdůvodně ta zakázka, že nedošlo k úhradě té kupní ceny společnosti Apeza a podle tvrzení žalobce 21. 10. 2022 prostřednictvím emailu byla doručena ta faktura, v té době vy jste byla ještě starostkou?

Svědkyň: Jestli si to dobře pamatuji, tak to bylo pátek odpoledne, kdy v pondělí pak bylo ustavující zastupitelstvo. Takže jestli si to dobře pamatuji a termínově to takto vychází, tak v den ustavujícího zastupitelstva už bych jako něco tak závažného neřešila za obec. Maximálně to bylo v úterý to ustavující zastupitelstvo. Ale myslím si, že to navazovalo tak okamžitě.

Zástupce žalovaného: Vy jste tady ještě hovořila o tom, že jste dala pokyn k tomu dovozu z důvodu toho, aby vlastně obec se nevystavila nějaké povinnosti hradit škodu atd., nicméně v té smlouvě bylo v čl. 5 odst. 3, že kupující si může vyhradit možnost posunutí termínu a nebude za to hradit žádné smluvní pokuty. Takže jenom jakoby na dokreslenou, že obec tu možnost měla vlastně počkat do té doby, než bude ta změna územního plánu dokončena.

Svědkyň: O tom jsme se nebavili.

Žalovaný: Já se zeptám, jestli považujete podpis smlouvy jako na uhrazení a konkrétně této za vážný krok, že jste ho nemohla učinit.

Svědkyň: Proč bych ho nemohla učinit, když jsem k tomu byla pověřena zastupitelstvem?

Žalovaný: To je právě ta otázka. Jestli ten podpis té faktury vystavené, podpis, aby mohlo dojít k zaplacení, jestli byl vnímám jako vážný krok?

Svědkyň: Dokud je člověk starostou, tak samozřejmě ten pokyn dát může, to jako určitě může, ale taky si pamatuji, že jsi mi říkal, ať to nedělám. Ale to je jedno.

Žalovaný: No jedno to není.

Svědkyň: Nejsem si vědoma, jestli jsem ten pokyn dala nebo ne. Pokud jsem byla starostou, měla jsem k tomu oprávnění.

Soudkyň: Abychom si rozuměli, pokyn k čemu?

Svědkyň: Pokyn k uhrazení faktury. Ale já si teda nejsem vědoma, že bych ten pokyn dávala. Ale ani to nevylučuji.

Soudkyň: Kdyby byla uhrazena, tak tu nejsme.

Zástupce žalovaného: Právě. To je to, kam směřoval můj dotaz, že vlastně jakoby já nechci nikoho ...

(O.s.ř. 001)

Svědkyňe: Tak mohl být můj podpis a druhý pan starosta mohl říct, jako neposílejte to. Asi by to taky teoreticky byla možnost. Na druhou stranu si prostě pamatuji, jsme malá vesnice, tu lidskost, kdy mi bylo jasně řečeno už v den zastupitelstva, že nemám činit žádné vážné kroky.

Soudkyně: V den ustavujícího zastupitelstva?

Svědkyňe: Ano, přímo od tebe Karle.

Žalovaný: Já další otázky nemám, my jsme tady dnes kvůli něčemu jinému, nicméně chtěl bych poprosit vás paní předsedkyně, že jsem se proti tomuhle tvrzení důrazně ohradil. Proti tomu, že jsem dal snad nějakou informaci paní starostce bývalé k tomu, že nesmí činit žádné takové kroky.

Soudkyně: Já si nejsem jistá, jestli je to tam nahrané vůbec. Vy jste to tady tak drmolili, že ani já jsem to nepostřehla.

Žalovaný: Tak já se ještě jednou zeptám, nebo jestli paní starostka to chce ještě jednou zopakovat.

Svědkyňe: Nechci.

Žalovaný: Nebo to raději nebude říkat, tak já budu jenom rád a můžeme to vypustit, ale pokud by tady uvedla takovou informaci, že jsem ji snad nabádal k tomu.

Svědkyňe: Můžeme si to říct pak osobně.

Soudkyně: Ne, tak poslyšte, jsme tady u soudního jednání, ne v Kralicích na návsi, nahrává se to, žádné slovo nejde vzít zpět.

Svědkyňe: Já neberu žádné slovo zpět. Já si za svým stojím.

Soudkyně: Takže, jestli chcete, aby bylo něco řečeno, tak prosím formulujte dotaz a vy na něho buď odpovíte, nebo můžete odmítnout dle poučení.

Žalovaný: Já mám za to, že svědkyně odpověděla. Já se pouze ohrazuji proti tvrzení, že jsem snad nabádal k něčemu takovému, jako je nezaplacení faktury, nebo nedělání kroků.

Zástupce žalovaného: Hovořila jste o tom, že došlo k záměrnému vyjmutí té změny územního plánu pro ten daný konkrétní pozemek?

Svědkyňe: Ano.

Zástupce žalovaného: Čili chápu to správně, že město Kralice zmařilo možnost doschválení té změny územního plánu?

Svědkyňe: Přesně tak.

Zástupce žalovaného: Podle vás, podle toho co všechno víte a zažila jste, vy si myslíte, že vznikl společnosti Apeza nárok na zaplacení kupní ceny?

Svědkyňe: Já si myslím, že určitě ano. Už jenom z toho důvodu, že změna územního plánu č. 3 byla dokončena a jako jedna tuším ze dvou změn, z toho ta jedna byla taková bezpředmětná, byla za (O.s.ř. 001)

mě vyjmuta, vedli jsme k tomu na zastupitelstvu dlouhou diskusi, kdy znovu říkám, že konkrétně pan Labonek řekl, že parčík na tom pozemku 1049 může být. Já jsem se proti tomu ohradila, že ale kavárna v tom rozpoložení, nebo v tom jaká je, tam být nemůže. Zastupitelé i tak hlasovali tuším 6 hlasy, že tuto změnu vyjímají ohledně toho pozemku 1049 a když jsem se ptala, jestli rozumí. Teď si neuvědomuji, jestli jsem se ptala předtím nebo potom některých zastupitelů, jestli jako pochopili, pro co hlasovali, tak nevím jestli to bylo na tom zastupitelstvu, nebo později, ale bylo mi řečeno, že důvěřují panu Labonkovi. A to mě tenkrát mrzelo ze všeho nejvíc.

Zástupce žalovaného: Čili nějaká změna územního plánu po podpisu kupní smlouvy byla schválena?

Svědkyň: Změna č. 3 a byla z ní vyjmuta dílčí změna týkající se Ano územní plán byl dokončen. Proto je teď problém, protože teď tam ta kavárna už stát nemůže. Pokud nedojde ke změně územního plánu č. 4, což je nákladná věc a v brzké době nebo v minulé době proběhly dvě změny územního plánu, jedna vlastně za nás a jedna teďka tuším v loňském roce, za pana Labonka. Takže teďka to už jedinec umístit na jiné místo anebo se s firmou Apeza domluvit. Jinou možnost za mě už Městys Kralice na Hané v tuto chvíli jako nemá. Což o to víc mě mrzí a jenom k tomuto chci ještě dodat, protože vedeme s panem Labonkem tady k tomuto spory, že to, že zastupitelé nevěděli o čem hlasují, nebo jsme přesvědčeni o tom, že to tak bylo i ve více bodech, ne jenom tady v tom jednom a dokládá to vlastně i fakt, nebo názor paní Mgr. Radky Coufalové, která je vlastně advokátkou, která se možná v jiném probíraném bodě ptala zastupitele, jestli rozumí bodu, o kterém hlasují a bylo jí řečeno to stejné, že důvěřují panu Labonkovi.

Soudkyň: To se netýká tady té věci pozemku 1049 a změny územního plánu?

Svědkyň: Netýká. Znovu říkám, nejsem si jistá, jestli se ta paní Mgr. Coufalová ptala těch zastupitelů přímo v tomto bodě, nebo v jiném, ale já jsem se s těmi zastupiteli bavila, ale nevím jestli přímo na zastupitelstvu o tomto bodě. Tak, abych to nějak rozumně zformulovala.

Soudkyň: O vynětí toho pozemku ze změny územního plánu?

Svědkyň: Tak. Z mého prostě pohledu ti zastupitelé všichni neporozuměli tomu, o čem hlasují. Můj subjektivní názor na věc.

Soudkyň: Paní svědkyně, my vám velice děkujeme za trpělivost, za váš čas. V souvislosti s účastí u tohoto jednání, měla jste nějaké výdaje, které chcete účtovat?

Svědkyň: Ne.

Výslech ukončen v 10:30 hod. a svědkyně opouští jednací síň.

Dostavil se svědek **Aleš Müller – osobně**, [redacted] bytem [redacted] po poučení podle § 126 o.s.ř. uvádí:
Poučení jsem rozuměl, vypovídat budu.

Svědka: Zpoždění 1/2 ho. mi nedělá problém, na rozhodnutí ve věci čekám 2,5 roku a docela mi to udělalo extrémní problém.

Soudkyň: Předmětem toho řízení je spor o zaplacení kupní ceny mezi společností, která je právním nástupcem původní společnosti Apartmány Velké náměstí s.r.o. a Městys Kralice na Hané o úhradu kupní ceny za dodávku bistro kontejnerů k provozu občerstvení v Kralicích. V této (O.s.ř. 001)

souvislosti se ptám vaše vztahy k účastníkům, nemáme tu firmu Apeza, ale Apartmány Velké náměstí s.r.o., která tu pohledávku koupila, takže jste v nějakém vztahu tady k této společnosti?

Svědék: No já jsem jako za firmu Apeza, jednatel a majitel a společnost Apartmány Velké náměstí s.r.o. jsou vlastně investoři společnosti Apeza, financovali vlastně finanční prostředky. Jsem obchodní partner, možná spíš investor.

Soudkyně: Co se týče Kralic na Hané, jste s nimi v nějakém vztahu?

Svědék: Příímém ne. Kromě toho, že se tady řeší tedy velká částka peněz, tak kromě toho jako ne.

Soudkyně: Ještě se zeptám, připravoval jste se tady na to jednání?

Svědék: Procházel jsem si ty dokumenty, protože ono už je to nějaká doba.

Soudkyně: Konzultoval jste to s někým?

Svědék: Konzultoval jsem to s právním zástupcem, co mám. Je to někdo jiný, nějaké drobnosti jsem konzultoval i s právním zástupcem Dr. Homolkou.

Soudkyně: A můžeme se tedy pustit do té výpovědi, ta úvodní otázka je, kdybyste nám řekl, co z vašeho pohledu jak probíhala zakázka mezi tedy původně společností Apeza a Městyssem Kralice na Hané ohledně dodávky 2 kontejnerů na základě veřejné zakázky obce.

Svědék: Tak byla vlastně vytvořena jako poptávka. Jelikož se jednalo vlastně o obec, tak tam bylo to výběrové řízení a tady tyto postupy, co musí obec vlastně zařídit, on to měl všechno na starosti od A do Z celou tu zakázku, byl k tomu zplnomocněn pan Zanáška, což je vlastně výrobní ředitel, takže ten to vlastně měl, komunikoval vlastně s obcí a všechny tady tyto věci jako s obcí řešil. Nicméně došlo k nějakému výběrovému řízení, tam jsme byli vybraní jako my, jako společnost Apeza a vytvořila se smlouva mezi Apezou a obcí Kralice a na základě toho jsme začali činit jako stavbu. No jak nám starostka oznámila, že můžeme začít stavět, tak jsme prostě začali stavět, protože tam jsme byli nějakým termínem limitovaní, mám pocit 120 dnů to bylo, do kdy vlastně se ta stavba měla jako předat, takže jsme samozřejmě jako neotáleli a jak nám starostka řekla hele můžete začít stavět, tak jsme začali stavět.

Soudkyně: To stavět znamená co?

Svědék: Ono se to skládá z modulů, ty moduly se skládají v hale, nebo vytváří se ten celý model vlastně v hale a potom až ty modely jsou z velké části, nebo jsou prostě poskládané tak, aby se mohly převést na to dané místo, na tom daném místě se složí a už dojde k napojení těch modulů jak na síť, tak propojení, protože toto bylo ze dvou bloků, tak musí samozřejmě se ty stěny, jak se do k sobě, zapravit, zadělat, střecha, boky. Takže z 95 % se to vlastně vyrábí mimo to, kde to má stát, vyrábíme to prostě v halách, je to pro nás jednodušší.

Soudkyně: Takže, když říkáte, začali jsme stavět, tak to znamená u vás v hale?

Svědék: Ano, tak. Započali jsme výrobu té zakázky.

Soudkyně: A co bylo dál?

Svědék: Dál myslíte jako kdy? Jak jsme tu zakázku vlastně udělali, tak jsme se drželi samozřejmě těch 120 dnů, potom nám starostka řekla, že to můžeme dovést, dovezli jsme to, složili jsme to, napojilo se to vlastně na sítě, které tam byly přivedené k tomu a dál se to nemohlo nějak odzkoušet, protože ty sítě vlastně nebyly připojené. Ony byly připojené k těm kontejnerům, ale oni to neměli připojené jako dál někde, nevím třeba 20 m, ta kanalizace i ta elektrika. Jediné, co jsme vlastně odzkoušeli tak byla elektrika, na kterou jsme si tam dovezli generátor a provedli jsme vlastně zaškolení. V té chvíli jsme teda zaškolili pouze paní starostku, protože v té chvíli tam ona nikoho jiného neměla, neměla žádné zaměstnance a mě zase šlo o to, abych to teda mohl celé jak předat a mohl teda fakturovat. Takže jsme se s paní starostkou domluvili jako takto, že teda dobré, zaškolíme jako ji, abych splnil vlastně tu podmínku, ale samozřejmě paní starostka mě požádala, jestli by bylo potom možné, jak bude mít zaměstnance, tak jestli bychom tam ještě mohli přijet, takže nad rámec toho jsem se s ní v rámci nějakých dobrých vztahů domluvil, říkám jasně, není problém, jsme z Kroměříže, sice výroba je v Přerově, ale my jsme jako z Kroměříže, takže Kralice ve finále jsou 10-15 min., pro nás je to otázka 10-15 min. a i pro nás je lepší, samozřejmě aby to věděla přímo ta obsluha, než když to řeknu hloupě starostka, která má spoustu jiných věcí to potom vysvětlovala. Navíc neměla ještě ty zaměstnance, takže nevěděli jsme, jestli to bude za týden, za 14 dnů, takže proto jsme se s ní jako domluvili tak, že tam ještě přijedeme, jak bude mít ty zaměstnance, dozaškolíme je a říkám to je jako nad rámec. Protože my jsme vlastně zaškolili prostě jako tu starostku, abychom mohli vlastně to dílo předat a mohl jsem vlastně fakturovat, takto. Takže v rámci dobrých vztahů jsme se domluvili, že jakmile bude mít zaměstnance, přijedeme. To jsme ani neřešili nijak finančně, říkám, to si vezmeme jako za náklad my, protože tam žádný náklad nenastal víceméně, jenom ta cesta by nastala.

Soudkyně: Dobře. K tomu potom došlo, k tomu dodatečnému zaškolení?

Svědék: No k tomu už nedošlo.

Soudkyně: Takže co bylo dál? Vy jste předali, paní starostku jste zaškolili a co bylo dál?

Svědék: My jsme předali, zaškolili, předali, vystavili jsme fakturu a čekali jsme na peníze. A ty nám bohužel nedošly. Tam vznikla samozřejmě ještě komplikace ještě, že samozřejmě jsem tu fakturu vystavil, takže ještě s finančkem, musel jsem samozřejmě zaplatit daň, na kterou jsem samozřejmě neměl, takže jsem si musel půjčit peníze. A celý vlastně tady ten princip mě dostal do toho, že vlastně v současné chvíli má firma dost existenční problémy a vlastně mě do dost dostalo tady do těch problémů. Protože tam jsem platil skoro 400.000 Kč daň, ta zakázka byla nevím, už si to přesně nepamatuji, tam bylo něco s DPH, něco bez DPH. Takže z toho ta daň je taky hromadu peněz. Ono se to sunulo, sunulo, po pravdě mě nenapadla ani tady ta situace. Proto jsem to řešil s obcemi, že jsem dělal zakázky jako pro obce. Chtěl jsem dělat zakázky pro obce jako celkově. My jsme dříve samozřejmě začali dělat zakázky pro fyzické osoby, mnoho lidí jakože to prostě chce, ale ono to není, když to řeknu blbě, jenom o té boudě, ono to musíte mít pozemek, desku, plot. Takže když jsem těm lidem potom řekl, hele je potřeba to a to, tak zjistili, že stejně se třeba na tu hypotéku nedostanou, takže měl jsem hromadu z těch fyzických lidí velký odpad, který vlastně jsem nerealizoval, ale musel jsem proto dělat jako spoustu práce, projekty se dělaly, domlouvat s těmi klienty a pohořelo nám to potom na financování. Právě proto jsme se vrhli tady na ty obce.

Zástupce žalobce odchází na chodbu vyřídit si telefonicky neodkladnou pracovní záležitost, nežádá o přerušeni jednání.

Soudkyně: Vrátime se k té naší věci. Já bych se ráda zeptala, v jaké pozici jste tam vystupoval tedy vy za firmu Apeza, protože vy říkáte, že to řešil pan Zanáška, tak jestli jste to řešil fakticky víc vy nebo víc pan Zanáška, abych věděla do jakých detailů se na vás mohu obracet.

Svěddek: Řešil to víc pan Zanáška. On byl opravdu zplnomocněn ke všem těm úkonům, mohl i vlastně podepisovat smlouvy a dělat i vlastně to předání, měl to vlastně dělat také on, spíš výjimečně jsem byl u toho předání já, protože standardně to jako nedělám ty předání. Standardně to dělá jako on, má to všechno na starosti. Já řeším spíš ty obchodní věci, věci kolem zázemí té firmy. Takže on byl tenkrát ale nemocný, nebo jestli byl na dovolené, ale spíš si myslím, že byl nemocný, měl nějaký problém, proto jsem to tenkrát jako předával já. Takže on to všechno řešil jako víceméně jako on. Samozřejmě pokud se něco dělo, ať už ve výrobě, nebo prostě cokoliv, nějaký problém, tak samozřejmě se to se mnou jako konzultuje, tak jak vždycky u každé zakázky. Protože v tom stavebnictví mohou nastat situace, jedna věc je na papíře, druhá věc ve skutečnosti.

Soudkyně: Dobře. Jak jste se o té zakázce vůbec dozvěděl?

Svěddek: Taky. To má na starosti jako Zanáška, řešil zakázky, jezdil po zakázkách, vyhledával nové obchody, takže to vám nedokážu jako přesně odpovědět.

Soudkyně: Pak se ještě zeptám, vy už jste to tady nakouzl, mám tomu tedy rozumět tak, že standardně ten obchod vypadá tak, že vy ty kontejnery, jestli to říkám dobře, vyrábíte, vy tedy resp. kompletujete z nějakých modulů nebo koupíte kontejner, který přizpůsobíte?

Svěddek: My to celé vyrobíme sami. Není to tak, že třeba jiné firmy, že kupují kontejnery já nevím z Ameriky, ne, my to celé vyrobíme. My si prostě profily objednáváme na to, do budoucna jsme chtěli linku, aby nám to ty profily dělalo, k čemu asi už nedojde. Takže my to vlastně děláme úplně od nuly. To vlastně roste před očima. To není, že by nějaký blok dojel a to se jako nějak osázelo, nebo něco. Ne. K tomu jsou prostě profily, do budoucna jsme chtěli linku, že bychom si dělali sami ty profily. Ty profily kupujeme, profily jsou prostě taková kovová účka a z toho se to skládá.

Soudkyně: Dobře. Můžeme jít dál, zeptám se, kdo rozhodoval o účasti v tom výběrovém řízení? Ono to navazuje na tu otázku, jak jste se o té zakázce dozvěděl, kdo se do ní přihlásil, kdo pracoval s tou dokumentací, kterou ta obec jakoby poskytla?

Svěddek: No tak to víceméně měl všechno na starosti jakoby Zanáška. Samozřejmě smlouvy jsem kontroloval, podepisoval, ale tu praktickou část měl na starosti Zanáška. Takže vám nedokážu ani odpovědět, jak jsme se k tomu dostali. Ani si nevzpomenu, jestli tam byli nějakí další účastníci, asi tam byli, protože tam probíhalo výběrové řízení tak, jak na každé obci, ale kdo ti účastníci byli to už ani nevím.

Soudkyně: Zeptám se tedy, jestli i pro komunikaci s tou obcí byl určený spíš pan Zanáška?

Svěddek: Já jsem vlastně s tou obcí komunikoval až na tu úplně poslední chvíli, kdy se to předávalo. A tam to bylo proto, že pan Zanáška byl nemocný, nebo byl v nemocnici.

Zástupce žalobce se vrací do jednací síně.

Soudkyně: Můžeme tedy pokračovat, zeptám se vás, vy tedy říkáte, že jste ty listiny samozřejmě podepisoval a zeptám se tedy na kupní smlouvu, ono ten obsah je už v zadání toho výběrového řízení, jak jste vnímal rozpor mezi dvěma ustanoveními té kupní smlouvy. Je zde uvedeno, že zakázka bude realizována pouze v případě schválení změny současného platného územního plánu pro Kralice a na druhou stranu jste se tedy zavázali a dohodli k povinnosti dodat zboží nejpozději 120 dnů od podpisu kupní smlouvy. Vzpomínáte si tady na ty dvě ustanovení a jak jste řešil ten rozpor?

Svěddek: Pro nás bylo důležitých těch 120 dnů, to byla priorita. Ten územní plán, já jsem to bral jako tak, že je to součástí té smlouvy, že jasně bez územního plánu asi se nemůže něco postavit. Ale to si jako měla řešit obec. Nebo to řešila obec. A když mi potom starostka řekla ano, my to máme vyřešené, začnete výrobu, tak my jsme začali výrobu, abychom stihli tu dobu do 120 dnů, co požadovala jako obec. Takže já jsem jako nekontroval územní plán, jestli je to vyřešeno, není to vyřešeno. Jsem vlastně nevěděl ani, kde to má svým způsobem jako být. Ono to mělo být nějak v sídle té obce, nebo něco. My jako neřešíme, kde si tu deska jako uděláte. Tak, jak máme prostě klienta, ten nám řekne, hele tam prostě chci chatu, je to tam a tam, prostě my přijedeme a postavíme. Neřešíme, jestli vlastně má to dovolené, jestli tam má napojené sítě.

Soudkyně: Tzn. pro vás to rozpor nebyl, rozumím tomu dobře?

Svěddek: Pro mě to rozpor nebyl. Já jsem to bral jako nějakou součást té smlouvy, aby že to je snad jasné, že musí být vyřešený územní plán, že se to tam může stavět. Bral jsem to spíš jako za nějakou standardní věc. Neviděl jsem v tom popravdě rozpor takto. Měl jsem prioritu těch 120 dnů a jak vlastně paní starostka řekla, hele máme to vyřešené, můžeme začít výrobu.

Soudkyně: A u toho bych se zastavila. To vám paní starostka řekla?

Svěddek: To řekla panu Zanáškovi. Mě ne, ale firmě jako to bylo oznámeno. Pan Zanáška přišel, řekl volala mi, nebo psala, prostě měli jsme tu informace pojďme začít sprostě stavět, nebo vytvářet to v té hale.

Soudkyně: Chápu to tedy tak, že pan Zanáška komunikoval, víte o tom, že by tam proběhla ještě nějaká další komunikace do toho předání mezi obcí a vaší společností?

Svěddek: Nevím jako čeho by se to mělo týkat. Jako nemůžu vám říct, že ta komunikace neproběhla, ani vám nebudu tvrdit, že ta komunikace proběhla. Možná se tam řešily nějaké věci. Nevím. To vám nedokážu odpovědět.

Soudkyně: Dobře. Posuneme se tedy k tomu předání. U toho jste tedy osobně byl?

Svěddek: U toho jsem osobně byl.

Soudkyně: Kdo se toho účastnil a jak to proběhlo?

Svěddek: Byl jsem tam já, byla tam paní starostka, byla tam paní z toho gastru. To je asi všechno, kdo jsme tam u toho byli. Normálně jsme si to předali. Zaškolil jsem paní starostku, vysvětlili jsme jí všechny věci co a jak a došlo k předání bez jakýchkoliv jako pochybností. S tím, že teda, já si myslím, že to ani nebyla naše podmínka, to jako odzkoušet, ale my si to jako vždycky rádi odzkoušíme. Ale tam jsme to nemohli zkusit, právě proto, že to zaškolení tam byla jenom ta starostka. Tak proto jsme říkali, hele, tak jak tady přijedeme zaškolit potom ty zaměstnance ...

Soudkyně: Tzn. to vyzkoušení proběhlo jakou formou?

Svěddek: No my jsme to jako připojili na inženýrské sítě, ale třeba odpad a vodu jsme nemohli vyzkoušet, protože z naší strany to jako bylo fyzicky připojené, ale tam někde 10-20 m dál to prostě nebylo napojené na tu kanalizaci, nebylo to napojené na elektřinu, ale ten blok jako byl spojený, připojený. To, že to nebylo napojené o 10 m dál, to nebyla naše věc, to byla věc investora, který si to tam měl on zařídit. Takže vzhledem k tomu, že se to tam vlastně jako neprovedlo, neodzkoušelo se

to, tak jediné co jsme udělali, tak jsme vlastně dovezli generátor, abychom odzkoušeli elektriku. To proběhlo, napíchli jsme to na generátor, odzkoušeli jsme to.

Soudkyně: To byl generátor, který jste zajišťovali vy nebo obec?

Svěddek: Já si myslím, že asi my z deku, ale to nevím. Nepamatuji si.

Soudkyně: Máme ve spise protokol o předání díla, ale máme ho asi ve 4 verzích, dokážete vysvětlit proč?

Svěddek: Já jsem to vlastně vůbec to předání standardně jako nedělával, protože jak jsem říkal, to všechno dělal vždy pan Zanáška a on byl tenkrát nemocný, ale byl pryč, nemohl se toho účastnit, tak jsem si to vzal samozřejmě na starosti já, aby se to předalo do termínu, jenže já jsem tam v počítači víc těch vzorů těch předávacích protokolů, popravdě jsem nevěděl, který prostě použít tady pro tu danou situaci, tak jsem vytiskl prostě 4 formuláře.

Soudkyně: A to si pamatujete, že byly 4?

Svěddek: Mám v hlavě, že byly 4 nebo 5, že byly. U každého se něco malinko jako měnilo. Já jsem vytiskl všechny, co jsme měli 4 nebo 5. Každý byl malinko jiný, proto jsem nevěděl, který na tu danou situaci by jako Zanáška použil, proto jsem si říkal, dobře vytisknu všechny 4 a na té obci to vyřeším, který podepíšeme. A tam jsme vlastně nakonec podepsali všechny.

Soudkyně: Jakože jste vyplnili všechny verze?

Svěddek: Myslím si, že ano, že to tam nějak podepsali víc těch verzí.

Soudkyně: A vzpomenete si proč, co byl ten důvod?

Svěddek: Jestli oni si třeba také nebyli jistí, který ten předávací protokol použít. No asi něco takového. Já jsem jim říkal, že nevím, že to řeší Zanáška, že si nejsem přesně jistý, aby to splňovalo všechny ty náležitosti, ty podmínky. Ta paní starostka také nějak nevěděla, co si tak jako matně vybavuji, tak jsme jako říkali dobře, uděláme všechny 4, protože ve finále ty čísla, ty data by měly být jako stejné. A nějak tak jsme byli domluveni, že uděláme všechny 4 a nějaký z toho se potom jako použije, nebo všechny.

Soudkyně: A tzn. že všechny ty 4 verze jste měly obě strany ve výsledku?

Svěddek: Já si myslím, že ano.

Soudkyně: Takže to třeba bylo vyplňováno 8 x nebo 10 x?

Svěddek: Ano, vyplňovali jsme to tam hodně krát, došla mi i tužka, to si pamatuji. Nejdéle času jsme tam strávili s tím vypisováním těch dokumentů. Bylo docela zima.

Soudkyně: Takže v tomto okamžiku z mé strany všechno. Poprosím dotazy.

Zástupce žalobce: Nevím, jestli to náhodou nezaznělo, jenom pro upřesnění. Čili pokud je v tom předávacím protokolu napsáno, nepřipojené sítě el, voda, odpad ze strany dodavatele, je to myšleno to, že byste to vy nepřipojili na ty dílčí přípojky, nebo že to nebylo ty přípojky, které tam byly v té zemi připojeny, takže to bylo 20 m dál. Co bylo tím myšleno tím zápisem?

(O.s.ř. 001)

Svěddek: Ne. My jsme to připojili na ty přípojky, které byly k tomu jako přivedené. Protože ona většinou ta přípojka bývá standardně odpad, nebo tak bývá v té základové desce, takže tu boudu, když postavíte, tak to postavíte přímo na to. Tam není, jak to pomalu nepřipojit. Ale z naší strany ano, to bylo všechno jako připojené u toho modulu, nebo u toho bloku se to všechno připojilo, ale vlastně nebylo to připojené někde dál, což nebyla vlastně ta síť jako dodělaná. Takže z naší strany ano, bylo to připojené, ale nebylo to připojené, prostě obec to neměla napojené na stávající síť někde, jak elektriku, tak odpad, tak vlastně vodu.

Zástupce žalobce: Tady je napsáno, že bude zaškolení obsluhy, ale předtím než jsem odešel, tak jste hovořil, že jste zaškolil paní starostku, čili co tady tím zápisem bylo myšleno?

Svěddek: Protože v tu dobu paní starostka neměla ještě žádné zaměstnance, domluvil jsem se s ní tak, že ideální stav bude, až bude mít ty zaměstnance, tak tam prostě přijedeme, ať je prostě zaškolíme, ale to už bylo nad rámec té naší domluvy, protože prvně šlo o to, abych někoho zaškolil, abych mohl fakturovat. Jelikož ona neměla žádné zaměstnance, tak jsme se domluvili tak, dobře zaškolíme tu starostku, ale i z dobré vůle jsem to bral jako tak, dobře, my přijedeme, jak budete mít zaměstnance, tak je prostě zaškolíme. Navíc Kralice jsou kousek.

Zástupce žalobce: Ještě se zeptám jenom vůbec bylo předmětem toho díla připojení na síť? Bylo to někde ve smlouvě?

Svěddek: Já si úplně nejsem jistý, ale mám pocit, že my jsme to jako nemuseli zkoušet. Jako napojit jsme to vlastně napojili.

Zástupce žalovaného: Já vás poprosím, když je ve smlouvě sjednáno jako dílčí povinnost provedení instalace, co vy si pod tím představujete?

Soudkyně: Možná jestli se chcete podívat na znění té smlouvy, protože vlastně navazujeme na to, co jste tady odpovídal i právnímu zástupci žalobce, že to dílo je tedy definováno tady. Abyste si připomněl, zda v tomto konkrétním případě jste měli napojovat na síť, zda jste měli odzkoušet, co bylo předmětem vůbec té dodávky.

Svědku předloženo č.l. 48-50 spisu.

Svěddek: Provedení instalace jsem bral asi za to, že to musíme jako napojit na ty připravené věci, které jsou v té desce.

Zástupce žalovaného: Zeptám se, vy už jste o tom hovořil, vy jste uváděl, že vy jste po celou dobu plnění té zakázky, třeba když jste ji realizovali nebo než jste ji dovezli, tak vy jste nijak aktivně si sami nekontrolovali znění toho územního plánu?

Svěddek: Ne.

Zástupce žalovaného: Komunikoval vy jste s paní starostkou vůbec, abychom se neptal zbytečně na dílčí dotazy, ať už ohledně obsahu smlouvy, nebo to dělal pan Zanáška?

Svěddek: Ne. To dělal pan Zanáška.

Zástupce žalovaného: Tím mi odpadla spousta dotazů. Zeptám se vás na to stejné, co jsem se ptal paní starostky, dovedl jste mi vysvětlit rozpor, který já vnímám mezi protokolem o předání díla, (O.s.ř. 001)

který teda my jsme měli k dispozici, my jsme měli jeden ze čtyř a protokolem o zaškolení obsluhy. Když vlastně v tom protokolu o předání díla, který proběhl 22. 10. 2022 a skončil ve 14:00 hod., tak je právě napsána ten dovětek v příloze č. 1: seznamu závad, že strany se dohodly, že při připojení bude dodavatel, který následně odzkouší zařízení a zaškolí obsluhu, ale hned nato navazuje protokol o zaškolení obsluhy, který začíná ve 14:00 hod. Což znamená, že vlastně jakoby došlo k předání díla, to probíhalo tady nějaký čas a hned potom došlo k zaškolení obsluhy, i navzdory tomu, že v tom je napsáno, že k zaškolení obsluhy teprve dojde.

Svědék: Já jsem zaškolil tu paní starostku, abych splnil jako tu podmínku, tak jsme se s paní starostkou domluvili, že vlastně jsem zaškolil ji. Ale tam jsem to měl pravděpodobně na mysli tak, že právě jsme tam následně měli tu domluvu, že už jako nad rámec tam zajedeme zaškolit prostě tu obsluhu, nebo ty zaměstnance, kteří to tam budou potom dělat. Až je bude mít.

Zástupce žalovaného: A nepřipadalo vám logičtější tuto zmínku zapsat do toho protokolu o zaškolení obsluhy?

Soudkyně: Nevím úplně ta otázka a formulace, aby bylo jasno, co by bylo bývalo lepší, to už asi nevyřešíme.

Zástupce žalovaného: Beru otázku zpět. Byli jste obeznámeni nebo nebyli s tím, už vlastně v době uzavření smlouvy či potom v době realizace, kam na jaké místo bude ten kontejner umístěn?

Svědék: Tak ve smlouvě bylo, že to bude umístěno na sídlo nějak té obce. My jako neřešíme svým způsobem, kde to jako bude.

Zástupce žalovaného: Sídlo obce je na obecním úřadu. To je logické, že tam to asi úplně nebude.

Svědék: Já jako nevím, jestli sídlo obce je obecní úřad, a nebo jestli obecní úřad má ještě pozemek. Jako může to tak být, že můžete mít sídlo obce a ta obec může mít vedle toho ještě pozemek, může mít třeba parkovací místo, nebo třeba pro vystavění nějaké gastr. Já jsem v tom nehledal vůbec žádný rozpor. Protože mi to přišlo jako logické, že uprostřed obce budou mít kavárnu, mělo tam být nějaké hřiště potom.

Zástupce žalovaného: Možná poslední otázka, čím si vysvětlujete to, že když se to celé řešilo s paní Bašnou, bývalou paní starostkou a fakturu jste vystavili ještě za doby jejího fungování jako starostky, proč ona tu fakturu neuhradila a tím pádem my bychom tady vůbec nemuseli být?

Svědék: To nevím.

Zástupce žalovaného: Protože tu otázku já si kladu stále.

Soudkyně: Tam došlo k opravnému vystavení té faktury, jestli byste mohl tady k tomu něco říct?

Svědék: Tam došlo. Tam se něco, jeďa ale už vám neřeknu proč. Ale tam se ta faktura znova vystavovala, tam byla nějaká opravná, ale tu chybu už si nepamatuji.

Zástupce žalovaného: Já vám vysvětlím, proč se ptám, protože paní Bašná to víceméně celé spunktovala, ale když mělo dojít na lámání chleba, tak vám ty peníze nezaplatila.

Soudkyně: To už bych snad ani do protokolu neuváděla. Poprosím o zdrženlivost ve vyjadřování.

Svěddek: Jako mě to samozřejmě nenapadlo, proto jsme to samozřejmě začali dělat s těmi obcemi a dělali jsme ty obecní zakázky. Protože mě by nenapadlo, že mi jako obec nezaplatí. Ne, že bych dna to nebyl zvyklý třeba u fyzické osoby, samozřejmě stalo se mi, že někdo nechtěl zaplatit koncovou fakturu, nebo nějakou část něčeho, nebo že se třeba něco opravovalo, nebo třeba ten klient si to představoval trochu jinak, takže ty problémy jako mohou nastat, ale proto jsme začali řešit ty obce, protože za tu obec to беру jako financování bez problémů.

Zástupce žalovaného: Jasně, omlouvám se.

Soudkyně: Tzn. pro obce jste si ani nevyžadovali zálohy na ty zakázky?

Svěddek: Jak u kterých zakázek. V tomto případě ne. Teď už jsem to vyžadoval samozřejmě.

Žalovaný: Já si dovolím jenom jednu otázku. Jenom jestli jste byl přítomen poté změně ve vedení obce při některých jednáních?

Svěddek: Ne. Nejsem si toho vědom, ale myslím si, že ne.

Zástupce žalobce: V době do podpisu kupní smlouvy, kde konkrétně bude kontejner umístěn bylo ve smlouvě nebo v zadávací dokumentaci uvedeno, kde na kterém konkrétním místě?

Svěddek: Tam to bylo nějak v tom sídle té obce.

Soudkyně: Zeptám se možná jinak, věděli jste, kam ten kontejner budete umísťovat, bylo to podstatné pro vás?

Svěddek: Ne. Bylo nám oznámeno, máme udělanou desku, jestli to máte, můžete to přivést. Domluvili jsme se vlastně na předání, bloky jsme přivezli, dali jsme na místo a tak, jak jsme tady říkali, napojily se, neodzkoušely se.

Soudkyně: Děkuji, váš výslech je u konce. Budete žádat svědecké?

Svěddek: Já jsem tady autem. Nežádám svědecké. Já tady řeším skoro 3 míše, jestli projedu 200 Kč je mi už jedno. Navíc mě to dostalo do existenční situace, od té doby se to táhne a já v současné chvíli firma krachuje, nebo prostě konec. Od té doby se to prostě táhne. Zase jsem sliboval prostě investorovi dám, v žádném případě mě nenapadlo, že se tady něco potáhne 2,5 roku, já jsem na daň neměl peníze, investor mi řekl, že mi nedá.

Výslech ukončen v 11:06 hod., svědek opouští jednací síň.

Dostavila se svědkyně **Terezia Malá Jašáková** – osobně, státní občanka Slovenska, nar. [REDAKCE], slovenské rodné číslo: [REDAKCE] podle OP Slovenské republiky [REDAKCE] bytem [REDAKCE] po poučení podle § 126 o.s.ř. uvádí:
Poučení jsem rozuměla, vypovídat budu. Českému jazyku rozumím dobře.

Soudkyně: Předmětem toho řízení je finanční nárok z kupní ceny za dodávku kontejnerů pro provoz občerstvení v obci Kralice na Hané. Zeptám se, zda máte nějaké vztahy k účastníkům, nárok žaluje už společnost, která pohledávku odkoupila Apartmány Velké náměstí, s.r.o.

Svědkyně: Ne.

Soudkyně: A žalovaný je Městys Kralice na Hané.

Svědkyň: Nemám vztahy s obcí.

Soudkyně: Zeptám se, jestli jste si to nějak připomínala, jestli se vám vybavuje ta situace.

Svědkyň: Nějak zhruba ano, ale popravdě je to 2,5 roku, takže něco si člověk pamatuje.

Soudkyně: Takže hned na to navážu, kdybyste byla tak laskavá a vše co tady o té záležitosti si vzpomínáte, kdybyste nám vypověděla, jakou roli jste v tom vlastně vy hrála, jak jste se tedy k té zakázce dostala?

Svědkyň: Já jsem prakticky byla dodavatel gastro technologií pro Apezu, vybavení včetně nerezových stolů, lednic a veškerého gastro vybavení, které tam bylo, taktéž i vybavení co se týkalo šatních skříní a vybavení těchto spotřebních věcí, které prostě byly dodané v těch modulech. Takže toho jsem se já takto účastnila pro firmu Gastrosegment, což je dodavatel gastro technologií pro Apezu.

Soudkyně: Takže vy jste jako dodavatel subdovatele?

Svědkyň: Já jsem prakticky obchodní zástupce firmy, která dělá gastro technologii společnosti Gastrosegment.

Soudkyně: Jak jste se účastnila této konkrétní zakázky, kdy jste k ní dostala, osobně dostala.

Svědkyň: Ne, já s panem Zanáškou spolupracuji na gastro vybavení, takže z toho důvodu mě oslovili v rámci vybavení těchto modulů.

Soudkyně: A co o tom víte dál?

Svědkyň: No vybavili jsme to prakticky těmi technologiemi, které byly ve výběrovém řízení a pak jsem prakticky, když jsme to celé zrealizovali, byli jsme u předání s paní starostkou. Tam jsme to nějak zaškolili, jelikož prostě oni nebyli připojeni ani na vodu, ani na elektřinu, což si myslím, že na elektřinu také nebyli, že jsme tam nějak dávali agregát, že jsme to nějak zkoušeli. Ale vodu jsme ani nemohli připojit. Protože sice byli připojeni na řad, ale to prvotní odzkoušení by mohlo jakoby způsobit pro záchody, co tam byly sociálky a ty technologie vevnitř nějaký problém, takže se muselo čekat na zprovoznění vodovodního řádu, takže v předávacích protokolech jsme to i uvedli, tam jsem byla s panem Müllerem a s paní starostkou a uvedli jsme do těch předávacích protokolů, že prostě zaškolujeme paní starostku, protože oni ještě neměli vybrané zaměstnance pro dané bistro, takže ona byla zaškolená v rámci nějak, jak to šlo, když to nebylo připojené k vodě a byl tam dodatek, že jak oni budou připojeni a budou mít i zaměstnance, že potom dojedeme to řádně jakoby zaškolit.

Soudkyně: Já se tedy zeptám, rozumím tomu dobře, že vy jste se účastnila toho předání?

Svědkyň: Ano. S paní starostkou a s panem Müllerem.

Soudkyně: Účastnila jste se i nějakého jiného jednání předtím?

Svědkyň: Ne.

Soudkyně: Takže to bylo jediné?

Svědkyň: Ano.

Soudkyně: Dobře. Tak kdybyste ještě podrobně nám popsala, jak to předávání probíhalo, kdo se ho zúčastnil?

Svědkyň: Zúčastnila se ho paní starostka paní Petrželová, pan Müller jako jednatel firmy. Potkali jsme se na obecním úřadu, ona šla s námi, my jsme měli ještě klíče, přešli jsme k těm modulům, otevřeli jsme je, prošli jsme veškeré technologie, které tam byly. Nevím, co bylo první, jestli gastro moduly nebo sociální zařízení a sklad. Prošli jsme to, jestli je tam všechno dodané, co tam mělo být v rámci výběrového řízení, nějak jsme jí stručně vysvětlili, jak prostě ty technologie probíhají, vypsalí jsme papíry, ona nám je podepsala a prakticky jsme odešli, odevzdali jsme klíče.

Soudkyně: Takže zeptám se, vy říkáte, šli jsme do těch modulů, tzn. že už tam byly?

Svědkyň: Ano, ony už byly dodané.

Soudkyně: Jako ten den?

Svědkyň: Ne. To bylo někdy v září, nevím přesný datum, vím, že to bylo nějak těsně před volbami. Ony už byly dodané, já jsem se účastnila ještě montáže těch modulů, ale to tam prakticky nikdo jako z vedení obce nebyl.

Soudkyně: To proběhlo ten den?

Svědkyň: Ne. Montáž proběhla 3 týdny před odevzdáním nebo měsíc předtím. Nepovím vám to přesně, je to 2,5 roku.

Soudkyně: Tzn. byly to 2 samostatné akce?

Svědkyň: Ano, byla jsem tam dvakrát. Moduly se dodaly jeden den, to jsem tam byla a technologie přišly buď v ten den, nebo druhý den, to už si úplně nevybavuji. To byly nerezové stoly, nerezové ledničky, trouba, vím že tam byla nějaká zmrzlinová vitrína, kávovar, tak buď ten den, jako přišly moduly, myslím si, že ano. V ten den jsme to jako zmontovali, ale předání nebylo v ten samý den, bylo v jiný den.

Soudkyně: A to říkáte třeba o 14 dnů o 3 týdny později?

Svědkyň: Myslím si asi 14 dnů.

Soudkyně: Dobře. A pak říkáte, podepsali jsme papíry, vzpomínáte si, co to bylo?

Svědkyň: Předávací protokoly.

Soudkyně: Když tady nahlédnete do těch listin, mohlo to být asi toto?

Svědkyň: Víím, že jich bylo hodně. Měl tam být pan Zanáška, ale prostě byl tam pan Müller, který nevěděl, jaké protokoly tam mají být, tak jich udělal více. Víím, že jsme na ně psali ještě dodatky na některé.

Svědky předložena příloha č. 1/.

Svědkyň: Ano. To je ono, všechno psal pan Müller. Já jsem u toho musela být z toho důvodu, že se tam dávaly gastro technologie a popravdě on by jako neuměl vysvětlit ani zaškolení obsluhu.

Soudkyně: Takže to jste prováděla vy?

Svědkyň: Ano.

Zástupce žalobce: Bylo to vyčerpávající, nemám otázky.

Zástupce žalovaného: Paní Malá poprosím vy jste tady uvedla, moje původní otázka zněla také, jakým způsobem jste mohli zaškolovat, když vlastně zařízení nebyla napojena?

Svědkyň: Byla připojena na elektrický proud, když jsme tam měli agregát, ale s tím, že dokážete zaškolení na technologie, na lednice i když to nemáte, ve finále vysvětlíte, zapojíte to do elektriny, zmáčknete vypínač, na nastavení podržíte SET, tyto technologie dokážete zaškolení i bez připojení na elektrický proud s tím, že tam je daný dodatek na těch předávacích protokolech, že v rámci toho, když budou připojeny na síť a budou mít zaměstnance, tak dokážeme to připojit a zaškolení.

Zástupce žalovaného: A zeptám se vás jako všech ostatních, jestli dokážete na těch protokolech sice nejste podepsaná, ale teď jste uvedla, že

Svědkyň: To ani nám být, proč?

Zástupce žalovaného: Ne, to nemyslím na vás jako špatně, jenomže tady máme protokol o předání díla z 21. 10. 2022, k tomu předání mělo dojít v době od 13:00 hod. do 14:00 hod., kde je na konci napsáno, že se strany dohodly, že při připojení bude dodavatel, který následně odzkouší zařízení a zaškolení obsluhu.

Svědkyň: Ano.

Zástupce žalovaného: A hned na to nám navazuje protokol o zaškolení obsluhy, který měl začínat ve 14:00 hod. Tak jakoby mě to připadá.

Svědkyň: Ono je možné, jak se to vypisovalo, že byly vypsané na začátku, ale to zaškolení vám trvá, tak možná čas jsme tam uvedli takto, to si už fakt nevzpomínám.

Zástupce žalovaného: Ne, nejde mi až tak o ten čas. Jde mi o to, že když se vlastně tady napíše v jednom protokolu, který končí ve 14:00 hod., že dojde teprve k zaškolení obsluhy příště a hned na to navazuje protokol o zaškolení obsluhy, že mi to nedává smysl.

Svědkyň: No u předávání prakticky kdy zaškolení paní starostku a popravdě myslíte si, že když jí to vysvětlíme a za 2 měsíce vy připojíte modul a technologie k síti, že si to bude někdo pamatovat, když to nebudou obsluhovat dnes a denně? Takže my jsme se sice dohodli ústní dohodou, co tam není a máme tam napsané tyto věci, ale ona by určitě nezaškolovala nový personál a obsluhu. Takže by nás beztak jako firmu, konkrétně jako Apezu určitě zavolali k tomu, abychom ty technologie zaškolení. A to byla podmínka i toho předání, že to tam muselo být dopsané. Co ona sama jako chtěla a požadovala.

Zástupce žalovaného: Zeptám se, konzultovala jste s někým vaši výpověď? Protože si to pamatujete velmi dobře.

Svědkyň: Ano, fakt já ty technologie jako poznám. Protože je zaškoluji a toto si vybavuji, nekonzultovala jsem to.

Žalovaný: Já se zeptám, jestli jste byla někdy přítomna jednáním, která následovala po výměně ve vedení obce?

Svědkyň: Ano, my jsme se potkali. Byli jsme tam s panem Zanáškom a i s panem právníkem, seděli jsme tam spolu.

Žalovaný: Pamatujete si na to první jednání, čeho se to týkalo?

Svědkyň: Řešily se úhrady faktury Kralic a Apezy.

Žalovaný: To bylo ze strany Apezy ze strany obce, co jsme jako vytýkali nebo ...?

Svědkyň: Vy jste vytýkali tu smlouvu, že byla špatně, že nebylo vyřešeno územní řízení.

Žalovaný: Já se ptám na konkrétní podmínku, kterou jsme tam kromě teda toho, že neproběhla ještě změna územního plánu, což ale s vámi nesouvisí, ale já se ptám co jsme tam ještě kromě té změny územního plánu hned při tom prvním, druhém nebo následujícím jednání vytýkali, že je v rozporu s tou smlouvou. Jestli si to vzpomenete?

Svědkyň: To si nevzpomínám. Detailně si to úplně jako nevzpomenou s tím, že vím, že vy jste prostě jako, nevybavuji si to, co tam bylo v rámci jiného řešení. My jsme řešili, že prostě nebylo uhrazené Apeze a prakticky ani nám jako firmě dodavatelů gastro technologií.

Soudkyň: To jsem se právě chtěla zeptat, z jakého titulu jste se toho účastnila vy?

Svědkyň: Já jsem obchodní zástupce na dodávání technologií pro tu firmu.

Soudkyň: Tomu rozumím, ale ta nebyla účastna toho vztahu, takže ...

Svědkyň: Oni mě tam chtěli skrz gastro technologie. Protože o tom by nevěděli ve finále nic jako říct, ani skrz jako zaškolení.

Žalovaný: A asi poslední otázka. My jsme tam, já vám to jen připojenu, my jsme tam namítali právě to zaškolení té osoby a já jako nový starosta jsem tam namítal to, že my nemáme v protokolu nic takového uvedeno, s tím jsme tam byli nějakým způsobem konfrontováni, víte o tom, kdy jsme obdrželi od Apezy nějaké další dokumenty?

Svědkyň: To nevím, to mě neinformují.

Zástupce žalobce: Já tedy ještě navážu, z vašeho pohledu, co vy jste měli dodat za gastro technologii bylo všechno dodáno tak, jak bylo řádně sjednáno ve smlouvě?

Svědkyň: Bylo všechno za mě dodáno tak, jak bylo ve smlouvě, nicméně nemohli jsme odzkoušet ty technologie, protože přímo Kralice na Hané nebyly na to připravené.

Soudkyně: Děkuji, budete žádat svědečné?

Svědkyně: Ne.

Výslech ukončen v 11:21 hod., svědkyně opouští jednací síň

Jednání přerušeno na 10 min. v 11:22 hod.

V jednání pokračováno v 11:35 hod.

Dostavil se svědek **Ing. Zdeněk Bořil – osobně**, [redacted] podle OP č.: [redacted]
bytem [redacted] r.č. [redacted] po poučení podle § 126 o.s.ř.
uvádí: Poučení jsem rozuměl, vypovídat budu.

Soudkyně: Omlouváme se za zpoždění. Předmětem toho řízení je spor o zaplacení ceny za dodávku gastro kontejnerů do obce Kralice na Hané. Máte nějaké vztahy k účastníkům, kterými jsou Apartmány Velké náměstí, s.r.o., to je společnost, která zakoupila tu pohledávku, už to není přímo firma Apeza?

Svědek: Ne.

Soudkyně: A co se týče Městysu Kralice na Hané? Nemáte žádný vztah?

Svědek: Ne. Nejsem zaměstnanec.

Soudkyně: A zeptám se v souvislosti s dodávkou kontejnerů, ke které mělo dojít v roce 2022 za účelem provozu občerstvení v Městysu Kralice na Hané, jakou jste v tom vy hrál roli?

Svědek: Já jsem pro Městys administroval výběrové řízení na dodavatele toho gastro kontejneru.

Soudkyně: A co o té záležitosti víte, jak to proběhlo?

Svědek: Tak víceméně to pro mě bylo jako standardní zakázka. Prostě byl požadavek z obce tak, jak to průběžně chodí, prostě potřebujeme tuhle věc, gastro kontejnery, já jsem zpracoval zadávací dokumentaci, výzvu k podání nabídky, tu schválilo pravděpodobně asi zastupitelstvo, to si úplně nejsem jistý. Ale nicméně prošlo to nějakým schvalovacím procesem, zakázka byla vypsaná podle směrnice, tzn. bylo osloveno 5 uchazečů, ty jsem nějak jakoby vyhledal na internetu, kdo tyto věci vyrábí, dodává a to byl naprosto standardní postup. U každé zakázky jsem pro tu obec tyto věci dělal. Tzn. vybral jsem 5 těch potencionálních uchazečů, ty jsem oslovil, přišly 3 nabídky, komise jmenovaná tehdejší starostkou, prostě to bylo podle nejnížší nabídkové ceny, takže tam jak se říká nebylo co hodnotit, takže se to poskládalo podle výše nabídkové ceny. Kdo měl nejnížší nabídkovou cenu, ten tu zakázku vyhrál. Schválení asi prošlo zastupitelstvem a já jsem pak spolupracoval jakoby v rámci uzavření smlouvy, tzn. že jsem komunikoval s tím vybraným dodavatelem, kde jsme si odladili nějaké věci, nicméně tam nebylo co odladit, protože ta smlouva byla součástí zadávacího řízení, takže smlouva se podepsala a tím vlastně i jako ze zákona veřejná zakázka končí podpisem smlouvy. Nebo já jsem byl u toho podpisu smlouvy, myslím byl jako ve smyslu, že jsem byl prostředníkem mezi obcí a tou firmou. Smlouva se podepsala, já jsem ji vložil na profil zadavatele, jak se říká, zaklapl jsem složky a spis jsem předal na obec. A tím vlastně ta moje úloha skončila.

Soudkyně: Dobře, zeptám se tedy na nějaké podrobnosti. Rozumím tedy tomu dobře, že tu dokumentaci v souvislosti s tím výběrovým řízením jste zpracovával vy?

(O.s.ř. 001)

Svěddek: Ano.

Soudkyně: Ještě se zeptám jednou, tzn. že je to na nějakou smlouvu s obcí?

Svěddek: Ano. Je to na dohodu o provedení práce, ta obec si mě najímá na tento konkrétní typ práce, tzn. jako administraci veřejných zakázek. Já snad tomu rozumím tak, že jsem prostě najímán. Byl jsem najímán, jsem najímán zatím.

Soudkyně: Co se týče výzvy k podání nabídky, tu jste formuloval obsahově vy?

Svěddek: Ano. Výzvu včetně všech příloh, to je moje práce, tak bych to asi nazval.

Soudkyně: A obsah kupní smlouvy?

Svěddek: Ano rovněž.

Soudkyně: A zeptám se, ten její obsah, říkáte že jste byl prostředníkem, nejdřív jste vlastně musel vědět, o jakou zakázku jde, jaké má konkrétní detaily, jak ji konkrétně formulovat. Takže ohledně tohoto jste komunikoval s kým za obec?

Svěddek: Ano, s tehdejší starostkou.

Soudkyně: A komunikoval jste případně v jaké souvislosti a o čem i s tou firmou, která to vyhrála, s firmou Apeza?

Svěddek: Pak už jsem komunikoval jako ve stylu, byli jste vybráni jako vítěz, tzn. tu smlouvu jsem si s nimi jako formálně, říkám znovu, jako ta kupní smlouva byla součástí té výzvy, tzn. oni tam pouze doplnili ty národné, doplnili kupní cenu a já jsem vlastně komunikoval ve stylu, prostě ta smlouva je taková, bude taková, dostavte nebo se domluvte s paní starostkou, kdy se dostavíte k podpisu. Tzn. že ta smlouva už byla jakoby v tom zadávacím řízení, byla ta smlouva, dána. Takže na tom obsahu se nic jako neměnilo. Byla přílohou té výzvy a po jejím doplnění se prostě podepsala v tom duchu tak, jak byla součástí toho zadávacího řízení.

Soudkyně: Ten obsah tady té výzvy, což je asi to klíčové, z hlediska těch třeba technických zadání, to jste řešil s paní starostkou, nebo jste to dovozoval z nějakých požadavků?

Svěddek: Ne, s paní starostkou. Byl nějaký požadavek, základní věc, že to prostě bude ten gastro kontejner, který jsme si někde našli, že to někde funguje a pak bylo zadání, že tam bude záchod, že tam bude už si to přesně nepamatuji, je to 2,5 roku, prostě nějaké základní, aby ten gastro box byl funkční. Tzn. že tam musí být záchod, musí tam být umyvadlo, musí to mít přívod elektřiny, přívod vody, byly nějaké požadavky jakoby, že tam bude, už si to přesně nepamatuji.

Soudkyně: Skočím vám do toho, řešil jste to jenom s paní starostkou, nebo jste řešili třeba i úřední povolení o tom, kde to může stát?

Svěddek: Ne. Já jsem byl pouze čistě na tu veřejnou zakázku, takže tyto věci já neřeším. Stavební věci má na starosti někdo jiný. Vyloženě mi řekli, chceme gastro box, tak nám vyber dodavatele. Samozřejmě byl nějaký zákres, kde ten gastro box bude stát, ale jestli tam stát může nebo nemůže, to já jsem jako neřešil. To nebylo předmětem mé práce, si troufnu tvrdit.

Soudkyně: Dobře, takže půjdeme rovnou k obsahu té výzvy na tu základní otázku, na jaksi první pohled, ale i ten pohled, který je důvodem toho, proč jsme tady je, že jsou v nesouladu dvě ustanovení té výzvy a později smlouvy. Je zde jednak ustanovení o tom, že zakázka bude realizována pouze v případě schválení změny současného platného územního plánu a současně je tady dohodnuta dodávací lhůta 120 dnů od podpisu smlouvy. Předpokládaný termín zahájení plnění ihned po podpisu kupní smlouvy, ukončení plnění 120 dnů po podpisu. Tak jak vysvětlujete tady ten obsahový rozpor?

Svěddek: No ta zakázka, těch 120 dnů, to bylo nějaké, to se řeklo, že to za tu dobu jakoby ten dodavatel je schopen to zhotovit. Tzn. ten kontejner se objedná a postaví to v těch Kralicích. Tam ta věta na té úvodní stránce toho zadávacího řízení, ta se tam dostala jako v souvislosti s tím, že ten proces té zakázky trvá nějakou dobu, já než dostanu ty podklady, než to projde tím schvalovacím procesem, tak ta samotná výzva má tuším 20 dnů na podání nabídky, než se podepíše smlouva, tzn. dejme tomu bavíme se třeba o 3 měsících, než já jakoby začnu pracovat a než je ta smlouva podepsaná. Tzn. budeme říkat třeba 3 měsíce, že ten proces standardně trvá. A v té době jakoby když jsem na tom začínal pracovat, tak ten územní plán schválený nebyl, a tato věta měla být nějaká pojistka, aby to jak se říká prošlo zastupitelstvem, tak se tam dala budeme říkat pojistka s tím, že kdyby se to v tom procesu jakoby zadrhlo, tzn. že kdyby třeba v rámci toho, že by byla výzva zaslaná těm uchazečům, kdyby se to jakoby stoplo ten územní plán z nějakého důvodu, že by to prostě neklaplo, tak aby šlo zatáhnout za záchrannou brzdu. Proto jsem tam tu větu dal, s ohledem na délku toho zadávacího řízení. A ta věta byla propsaná i v návrhu té smlouvy.

Soudkyně: Takže o tu větu jste se postaral vy, že tam je?

Svěddek: Ano. To byl můj nápad, kdyby se to zadrhlo v tom průběhu toho řízení, tak aby prostě ta obec se nedostala do situace, že podepíše smlouvu, a to plnění vlastně by bylo jako nemožné. To byl ten motiv, proč jsem tu větu tam dal, nebo byla součástí smlouvy.

Soudkyně: Jak to mělo zafungovat ve vztahu k té podmínce, že se začne plnit okamžitě po podpisu smlouvy?

Svěddek: Jak říkám znovu, já jakoby končím podpisem té smlouvy, tzn. já jsem připravil tu kupní smlouvu, předal jsem ji, ty smluvní strany to podepsaly i s tou větou. Já už se pak přiznám, že jsem to neřešil. Bral jsem to, že ten proces je v běhu a že ta obec v nějaké fázi ten pokyn nebo že to územní řízení jako dopadne. Ale tohle já už neřeším. Já podepíšu smlouvu a prostě jdu dál od toho. Nebo já ji nepodepisuji, já to беру jako, že v rámci toho řízení obec a ten vybraný uchazeč podepíší kupní smlouvu.

Soudkyně: Ale že tady nemáme přímou vazbu mezi tím, jsou tady jako kdyby proti sobě jdoucí dvě podmínky nebo dvě ustanovení té smlouvy. Jedna říká, plní se hned, není to na ničem závislé, 120 dnů od podpisu smlouvy a druhá říká, záleží, jestli bude schválený územní plán. Vy jste v tom ten rozpor necítil?

Svěddek: Ne. Přiznám se, že nejsem právník. Bylo to v dobré víře, bráno, že ta změna nějak jako doběhne a prostě, že už přitom plnění ta podmínka bude jakoby naplněna, vlastně že to ustanovení už tam ne že nebude, ale že se bude prostě plnit z té smlouvy. Ale říkám znovu, to jsem jakoby neřešil. Jakoby tento rozpor.

Soudkyně: Zeptám se takto, z čeho jste vycházel ohledně těch informací o té fázi schvalování či neschvalování územního plánu?

Svěddek: Tak jako na začátku byla informace, že probíhá změna územního plánu, proto se tam ta věta jako dostala.

Soudkyně: To jste věděl od koho?

Svěddek: To jsem věděl jako od paní starostky, že ta změna probíhá. Říkám znovu, ta věta se tam jakoby dala, ta záchranná brzda a pak se přiznám, že jsem to nijak už dál nezkoumal.

Soudkyně: Pro obsah té kupní smlouvy samotné už jste to neřešil?

Svěddek: Ne. Přiznám se, že už ne.

Soudkyně: Takže už jste nezkoumal, jestli to je třeba už v nějaké fázi nebo není?

Svěddek: Ne, prostě zakázka dopadla, podepsala se smlouva a já už jsem to neřešil, že to jde možná proti sobě, že ihned po podpisu se má začít plnit, a přitom je tam jakoby ta protivěta, nebo jak to nazvat.

Soudkyně: A rozumím tomu dobře, že vy jste to tak ani nechápal, že je to proti sobě?

Svěddek: Ne. Víceméně jako ne.

Soudkyně: Byl jste účasten nějakých jednání potom mezi společnostmi a mezi tím výhercem, tím vybraným uchazečem společností Apeza a obcí?

Svěddek: Ne. Jak jsem říkal. Vlastně jakoby po tom, co byl schválen ten výsledek toho výběrového řízení, tak já jsem tu firmu kontaktoval, jak standardně kontaktuji všechny s tím, že v tom zadávacím řízení, že uspěla, aby se spojila se starostkou s tím, že v nějaké dohledné době dejme tomu do týdne by bylo ideální tu smlouvu prostě podepsat. Takže to byl kontakt mezi mnou a tou firmou, kdy jsem jim víceméně sdělil, když to řeknu vyhráli jste, tak by bylo záhodno tu smlouvu podepsat. Takže to byl kontakt z toho čistě pracovního hlediska. Vyhráli jste, podepište.

Zástupce žalobce: Nemám dotaz.

Zástupce žalovaného: Tak od počátku trochu obecně. Od koho vzešel ten podnět vůbec k vyhlášení tady té zakázky od paní Bašné, bývalé starostky.

Svěddek: Ano.

Zástupce žalovaného: A já si kladu otázku, dovedete si vysvětlit proč se na to svým způsobem tak spěchalo, proč se zkrátka nepočkalo, než bude změněn územní plán a pokud by ta změna skutečně umožnila tam uložení těch bistro kontejnerů, proč potom teprve nedošlo k vyhlášení té zakázky. Já tím nic nemyslím proti vám, jenom logisticky by mi to přišlo. Jestli víte proč se to dělalo takto souběžně, když ta podmínka vlastně nebyla v době vyhlásování té zakázky splněna?

Svěddek: Tak jsem to asi pochopil, že nějak to tím zastupitelstvem prošlo, že se na tom shodlo, že tento záměr by se realizoval a paní starostka jako víceméně, byla taková, že ve všem jako jak to říct, ať ty věci frčí. Ale to nebylo jen u této zakázky, to bylo jakoby obecně u všech těch řízení. Prostě něco se rozhodlo, budeme říkat prostě na to zastupitelstvu se něco řeklo, budeme dělat chodníky, budeme dělat tohle a tohle, ona mě oslovila a já jsem to prostě bral, jako Bat'a cvičky. Já prostě na tom nemám čas jako nějak hluboce hloubat.

(O.s.ř. 001)

Zástupce žalovaného: Přejde mi tempo toho, té osoby která to podněcovala, mi to přijde neopatrné. Tak potom bych se zeptal, v průběhu toho, co byla společnost Apeza vybrána jako vítěz a měli vlastně možnost i se dotazovat v rámci výzvy k podání nabídek atd., dotázala se společnost Apeza někdy na obsah smlouvy, nebo na konkrétně tady to ustanovení ohledně té změny územního plánu, jestli to chtěli nějak vysvětlit, nebo něco?

Svědék: Ne. Co si pamatuji, vlastně a já jsem si včera ten spis jako znovu prohlédl, tak pokud byl nějaký oficiální dotaz, tak by měl být součástí toho spisu. Takže když vycházím z toho, je to tedy 2,5 roku, že žádný oficiální dotaz nebyl na tohle vznešen. Tzn. jinými slovy tím, že ty ostatní firmy tu nabídku podali, tak jakoby akceptovali to, že v té smlouvě, tím zpětným pohledem je nějaký rozpor, ale v rámci toho zadávacího řízení to nikdo jako nerozporoval ve stylu, v té smlouvě je nějaké ustanovení, které jdou proti sobě. Z těch 5 uchazečů 3 podali nabídku, u mě podání nabídky, rovná se vlastně akceptace toho návrhu smlouvy, byť tam tedy to asi nebylo úplně šťastně jako v té smlouvě postaveno.

Zástupce žalovaného: Bylo dopředu jasné, nebo existovaly pochybnosti o to, kam ten bistro kontejner má být umístěn? Popřípadě společnost Apeza dotazovala se na tohleto?

Svědék: Součástí zadávacího řízení byla určitě nějaká předběžná situace, že to bude umístěno na té parcele po té bývalé pekárně, to číslo si nepamatuji.

Zástupce žalovaného: Ale z vašeho pohledu existovaly nějaké pochybnosti o tom, kam se ten bistro kontejner bude umíšťovat? Nebo bylo víc variant?

Svědék: Ne. Byla pouze ta varianta, jako v místě té bývalé pekárny. Tam to bylo směřováno. Byl i nějaký předběžný zákres, že ten kontejner bude přibližně v těchto místech, jakoby té pekárny.

Zástupce žalovaného: Potom, co byla společnost Apeza vybrána jakožto vítěz, pokoušela se nějakým způsobem dojednat změnu obsahu té vysoutěžené smlouvy kupní?

Svědék: Co mám povědomost, tak po mě tohle nechtěla.

Zástupce žalovaného: Ale vy jste byl ten, kdo to zajišťoval tyto věci, komunikaci se společností?

Svědék: Ano. Po podpisu smlouvy klasicky v průběhu toho řízení, pokud je nějaký dodatek, tak já ještě u toho nějak figuruji.

Zástupce žalovaného: Já myslím před uzavřením smlouvy.

Svědék: Ne. Jak jsem říkal, prostě já jsem poslal všem zúčastněným firmám jsem poslal výsledek výběrového řízení, tzn. dopadlo to, vy jste první, vy jste druhí, vy jste třetí a té Apeze jsem ještě připsal větu, prostě vy jste vyhráli, což vlastně vidíte z toho oznámení o výběru dodavatele, který vlastně prošel přes zastupitelstvo, tak vlastně jsem je vyzval k součinnosti podpisu té smlouvy. Protože toto za obec většinou jako řeším já, aby ten starosta s tím neměl práci, protože já jsem na tom jakoby zainteresovaný, prostě pro mě ta práce, chci ještě dotáhnout podpis té smlouvy a tím podpisem, jak už jsem říkal, pro mě ta práce končí. Bral jsem to, smlouva byla daná, ta firma neměla s tím problém, nechtěla tam něco upravit, a tak se to prostě podepsalo tak, jak byla vlastně součástí toho zadávacího řízení.

Žalovaný: Bylo vedení obce podle vašeho názoru jasné znění tady této konkrétní položky té smlouvy, ono to bylo i v zadávacím řízení, jak všichni víme, tak protože je to jedna ze zásadních věcí, kterou tady dneska řešíme, tak jenom jestli to bylo tomu zadavateli, tzn. potažmo vedení obce jasno, jestli věděli vlastně co se tím myslí.

Svědék: Já samozřejmě nemůžu tvrdit, že jsem na to upozorňoval jako na tu větu, ale moje nějaký pracovní postup je, že po zpracování té výzvy a té smlouvy to posílám tomu zadavateli jakoby k nahlédnutí. Teď samozřejmě nemůžu garantovat, že si té věty všiml nebo že jsem ho na to nějak speciálně, že jsem to nějak vypíchl.

Žalovaný: Dobře, já se zeptám ještě jinak, aby to tady bylo na jisto, předpokládám, že vy se nezabýváte na obci a to je i moje zkušenost, právě tím ostatním, co tady k těm přípravám jde, tzn. vy jste musel od někoho získat informaci o tom, že tam nějaký problém je, který se potom řešil tímto ustanovením. Na to se konkrétně ptám samozřejmě.

Svědék: Ano. Ta věta se tam dostala na základě informace, že ještě jakoby ten proces té změny územního plánu běží.

Žalovaný: Že je nezbytné, jestli se ptám správně?

Svědék: Ano, že bez té změny tam ten gastro box nemůže být, proto se tam ta věta dostala. Jak jsem říkal, kdyby se v tom průběhu toho řízení, které trvá 3 měsíce se to zadrhlo, nebo dokonce to spadlo pod stůl, tak aby se nepodepsala smlouva s tím, že to plnění je prostě jako nemožné, nebo že to prostě nejde uskutečnit. Proto ta věta tam od začátku jako byla doplněna do toho zadávacího řízení. Teď tedy znovu říkám, pominu, že to nějak šlo proti sobě, ale to v tu dobu prostě ... Nějak jsem to nastavil a předpokládám, já nevím, kdo se s tím vším na té obci seznámil, ale prostě standardně to posílám jakoby k nahlédnutí. Jinými slovy, že nevypisují něco, že bych si to sám jako takto udělal a pak to nechal jenom jako podepsat. Jde to na tu obec, jestli se tam tím někdo zabývá, nebo jestli to někdo zkoumá, já věřím, že ano. Ale nevím jak to tenkrát jako bylo.

Zástupce žalobce: Takže abychom si ujasnili tu informaci o té změně územního plánu, jste dostal v jakém okamžiku, před započítím vypracování té zadávací dokumentace?

Svědék: Ano.

Zástupce žalobce: A že tato věta bude ve smlouvě, to jste rozhodl vy, a nebo paní starostka?

Svědék: Víceméně to asi byla moje iniciativa, abych tu obec chránil před nějakým ...

Zástupce žalobce: Ale že by to byla vůle paní starostky, aby to přímo bylo v té smlouvě, takto specifikováno, aby vám řekla, tuto větu tam dejte?

Svědék: Jako co si pamatuji, tak říkám znovu, tak to byla moje nějaká iniciativa, já se snažím vždycky udělat pro tu obec podle nejlepšího vědomí a svědomí, takže když jsem měl na začátku tu informaci, chceme tam ten box, ale ještě je potřeba něco doladit, tak jsem pravděpodobně s tou větou přišel jako já, prostě že hele tak tam dejme tuto větu, kdyby náhodou, tak ať prostě to zarazíme jako včas. Nebo samozřejmě podepsat smlouvu s tím, že to nejde plnit ...

Zástupce žalobce: Ještě se zeptám obecně, kdyby v rámci nějaké diskuse, nevím jestli proběhla, třeba mi řeknete, že vůbec neproběhla, by vás kontaktoval vítěz takové zakázky, kde byla i součástí

kupní smlouvy a jenom by se dotázal třeba neformálně, jestli je možnost nějakým způsobem se do té smlouvy, ještě diskutovat o té smlouvě, co byste mu na to odpověděl?

Svědék: Ne, jednoznačně ne. Prostě smlouva je součástí zadávacího řízení a já tuto věc jakoby těm zadavatelům profesně zakazuji nebo nedoporučuji, protože smlouva je daná.

Zástupce žalobce: A mohlo se stát, že by třeba někdo z té Apezy neformálně zavolal vám a třeba se na to zeptal, jestli to lze a vy jste mu třeba jen odpověděl ne, nelze a tím to skončilo ta diskuse, že by to nebyla oficiální žádost, která by byla papírová na změnu, ale že by se ptal, jestli ten proces to vůbec umožňuje?

Svědék: Ano, pokud by se zeptal, tak bych mu řekl, že z mé strany, že ne.

Zástupce žalobce: O tom by existoval nějaký zápis ve vašich dokumentech?

Svědék: Ne. Pokud je zadávací řízení primárně nastavené, já vlastně v té výzvě mám, že veškerá komunikace oficiální probíhá emailem.

Zástupce žalobce: A vzpomenete si, jestli třeba někdo z té Apezy náhodou nezavolal?

Svědék: Ne. To se omlouvám, to si určitě nevzpomenu, prostě nevím. Ale říkám, i kdyby volal, tak prostě bych řekl, v té smlouvě to bylo a tu smlouvu podepišme. Protože to by pak ta smlouva byla v tom návrhu jako k ničemu, to by mohl říct, hele my tu cenu chceme zvednout, my chceme prodloužit lhůtu k plnění, a tak prostě zakázka jako nefunguje. Když ses přihlásil, akceptoval jsi znění té smlouvy. Samozřejmě může se mezitím stát, že třeba já nevím teď řeknu, kdyby se měl spravovat barák a ta střecha, ten barák spadl, tak prostě logicky tu smlouvu nepodepišme, ale prostě tohle se zdálo, že je vše na dobré cestě.

Zástupce žalobce: Vy jste tady zmiňoval, že i v zadávací dokumentaci, já jsem si tady našel bod 9.2 kde je napsáno, že místem plnění je Městys Kralice na Hané, ale nikde jsem nedohledal, že by v té zadávací dokumentaci bylo přesně specifikované to místo, jak jste teď před chvílí mluvil, že by tam snad údajně mělo být specifikované, kde tedy ten kontejner konkrétně bude. Tak jestli jste schopen se do té zadávací dokumentace podívat a případně to najít, nebo jestli to třeba byla jen mylná informace.

Svědku předloženo č.l. 17, bod 9.2.

Soudkyně: Podívejte se, jestli je tady někde v té dokumentaci víc konkretizované místo plnění.

Svědék: To by mohlo být jedině v tom návrhu kupní smlouvy.

Zástupce žalobce: Tam je také jen místo plnění, když se podíváme na čl. 5.1. Tak jestli v nějaké dokumentaci vůbec byla možnost vyčíst, kde konkrétně ten kontejner bude stát.

Svědku předložena kupní smlouva č.l. 48, článek 5.1.

Svědék: Co se tak dívám, tak ne.

Soudkyně: Děkujeme, budete žádat svědečné?

Svědék: Svědečné nežádám

(O.s.ř. 001)

Výslech ukončen v 12:04 hod., svědek opouští jednací síň.

Soudkyně: Takže zůstává nám k výslechu pan Milan Zanáška, domluvíme se tedy na dalším termínu jednání.

Zástupce žalovaného: Já tedy paní předsedkyně navrhuji, aby byli vyslechnuti svědci Šárka Soušková a Ing. Leoš Grossert.

Soudkyně: K té otázce, že bylo jednáno ...

Zástupce žalovaného: Nebo takto, já si myslím, že pan Ing. Grossert postačí, protože paní Soušková by nám toho moc stejně asi neřekla.

Zástupce žalobce: K čemu by měli vypovídat?

Zástupce žalovaného: Vlastně oni se účastnili jednání s Apezou při pokusech o smírné vyřízení věci a jsou schopni se vyjádřit, zkrátka řešili se tam ty protokoly o zaškolení obsluhy, o kterých my máme zkrátka pochybnosti.

Soudkyně: Bylo to navrženo v podání doručeném soudu dne 2. 10. 2024. Je to na stránce 9.

Zástupce žalovaného: Já budu paní předsedkyně trvat na výslechu pana Labonka, který se bude moci vyjádřit hlavně k tomu, jak tady bylo paní Bašnou sdělováno to údajné účelové vynětí ... Tu paní Souškovou nepotřebujeme, stačí nám Ing. Grossert a pan Labonek.

Nato po dohodě s účastníky ohledně termínu jednání **vyhlášeno**

usnesení

Jednání se odročuje na 24. 4. 2025 v 9.00 hod., dveře č. 24/II. poschodí, za účelem pokračování v dokazování výslechy svědků.

Účastníci a zástupci berou termín odročeného jednání na vědomí s tím, že již nebudou písemně obesláni.

Zástupci účastníků žádají zaslání protokolu.

V 12:08 hod. bylo ukončeno pořizování zvukového záznamu a současně skončeno ústní jednání.

Přepis zvukového záznamu provedla Marcela Köhlerová, DiS.

Protokol byl vyhotoven ve shodě se záznamem vypáleným na CD č. MH 2/2025, po korekci provedené soudkyní dodatečně dne 26. 2. 2025 a CD je uloženo ve spise.

JUDr. Dana Malechová
samosoudkyně

Marcela Köhlerová, DiS.
zapisovatelka

Marcela
Köhlerová,
DiS.
(O.s.ř. 001)

Digitálně podepsal
Marcela Köhlerová,
DiS.
Datum: 2025.02.26
08:03:21 +01'00'